

Svanučė

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Broj 7

Srpanj 2016

Hrvatsko izdanje Članci u ovom
broju uzeti su iz tekući broja
časopisa
„Svanuće“ na engleskom jeziku

*First-class postage paid at Rutherford,
NJ. Published by The Dawn Bible Students
Association, 199 Railroad Avenue, East
Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.*

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle

Almirante Brown 684, Monte
Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute,
P.O. Box 402, Rosanna,
Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal
50088, Rio de Janeiro, RJ
CEP 20050-971

BRITISH ISLES: Associated
Bible Students, 102 Broad Street,
Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,
British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18,
44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de
Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch
Bibelstudien- Vereinigung, Postfach
11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn),
199 Railroad Avenue, East Rutherford,
NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington,
#34, Serpentine Street, Richmond
Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,
Associazione Studenti Biblici, Via
Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Vremena Okrepe 2

Međunarodne Biblijske Studije

Biti Vršitelji Zakona	12
Svi Su Pod Grihom	14
Bog Opravdava	16
Nada Temeljena Na Vjeri	18
Smrt Postaje Život	21

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Nasljednici Obećanja 23

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition – JULY 2016

First Issue published December 2013

Printed in USA

Vremena Okrepe

„Pokajte se dakle i obratite da se izbrišu grijesi vaši da bi od lica Jehovina došla vremena okrepe.“

Djela 3:19 NS

APOSTOL PETAR je održao vrlo prosvjetljujuću propovijed na Dan Pedesetnice, i nedugo nakon toga dao je jednu drugu poruku, zapisanu u Djelima apostolskim poglavlje tri. Pozadina za tu kasniju poruku bilo je čudo koje su učinili Petar i Ivan, kada su izlječili čovjeka koji je bio nepokretan od rođenja. (Djela 3:1-8) Ljudi koji su se okupili tamo bili su i uzbuđeni i znatiželjni u vezi tog čuda, pa je stoga Petar iskoristio priliku objasniti im izvjesne stvari.

Petar je podsjetio svoju publiku, učito uglavnom Židove, da su oni bili izravno odgovorni za Isusovu smrt, ali da ga je Bog podignuo iz mrtvih. On im je tada rekao da je taj čovjek koji je bio hrom bio izlječen kroz vjeru u Isusa. (reci 12-18) Petar je zatim izgovorio riječi našeg uvodnog tesкта, nadajući se da će neki možda naparavit promjenu srca, želeći se pokajati i promijeniti svoj pravac ponašanja.

U verziji Kralja Jakova našeg teksta, posljednji dio glasi, “od prisutnosti Gospodinove.” Grčka riječ prevedena sa “prisutnost” znači “lice” kako prijevod Novi svijet točno prevodi. Iz tog smo razloga koristili taj prijevod kojeg su izdali Jehovini svjedoci, budući da on prenosi mnogo točnije značenje Grčkog. Misao je ta okretanje nečijeg lica prema nekome označava

naklonost, ili prijateljstvo, dok okrenuti lice od nekoga jeste simbol uskraćivanje sklonosti. Mojsije je, na primjer uživao Božu naklonost, i Sveto Pismo kaže da je “A Jehova bi razgovarao s Mojsijem licem u lice, kao što čovjek razgovara s bližnjim svojim.” (2. Moj. 33:11)

Ljudi kojima se Petar obratio kada je govorio o “vremenima okrepe” bili su, neko vrijeme veoma mnogo izvan nasmiješenog Božjeg lica. Međutim, on im je zasigurao, da ako se pokaju i vrate se u svojim srcima Bogu, da im grijesi mogu biti izbrisanin i da će biti okrepljeni sa povratkom njegove naklonosti njima. Petar se nije zaustavio sa dobrom vijesti o “okrepi “ od Boga, za one koji su se pokajali i vratili mu se.

On je nastavio, govoreći, “I da bi on poslao Krista koji vam je određen, Isusa, kojeg nebo mora zadržati do vremena obnove svega.” (Djela 3:20,21) O prorečenim “vremenima obnove,” objasnio je Petar, govorili su svi Božji sveti proroci. On je zatim dodao, “A i svi proroci koji su govorili od Samuela pa nadalje navjećivali su te dane. Vi ste sinovi proroka i saveza koji je Bog sklopio s praocima vašim kad je rekao Abrahamu: Preko potomstva tvojega bit će blagoslovljeni svi narodi na zemlji. Podigavši Slugu svojega, Bog ga je najprije poslao k vama da blagoslovi svakoga od vas odvrćajući ga od zlih djela njegovih.” (reci 24-26)

Kako je smisleno bilo Petrovo objašnjenje Božjih obećanja! On je želio da njegovi slušatelji znaju da kroz pokajanje oni mogu uživati osmeh Božjeg odobravanja, premda su oni razapeli “Zastupnika života.” (redak 15) Ipak, kako redak 26 navodi, oni su bili “prvi” koji su imali primiti taj blagoslov. Kada Bog bude ponovno “poslao Isusa Krista,” tada će biti

“vremena obnove svega.” Zatim, Petar kaže, Bog bude “podignuo” proroka sličnog Mojsiju. Čuti i poslušati njega bude bilo uvjet za sve koji budu htjeli živjeti, ako bilo tko to ne bude napravio biti će “odstranjen iz naroda.” (reci 22,23)

OKREPA OD BOGA

Riječ “okrepa” u našem tekstu prevedena je sa Grčke riječi koja označava “oporavak daha,” ili oživljavanje života. Zaista, pokajnički i posvećeni vjernici sadašnjeg Evandeoskog doba opravdani su za život na temelju vjere u prolivenu Kristovu krv. Oni dobivaju taj opravdani život u svrhu polaganja istoga u Božjoj službi, i začeti su kao nova stvorenja. (Gal. 2:20; Rim. 12:1; Hebr. 9:14,15; 2. Kor. 5:17) Tijekom idućeg doba, kada će čovječanstvo biti podignuto iz groba, svi oni koji “poslušaju tog Proroka” i budu bili vjerni zakonima kraljevstva biti će vraćeni u stvarno savršenstvo ljudskog života.

Primjenjujući smislene simbole koje je koristio Petar, mi vidimo da je Bog okrenuo svoje lice od čovjeka zbog njegovog prijestupa božanskog zakona. Psalmista je napisao, “u njegovoj naklonosti je život.” (Ps. 30:5 KJV) Ako osvježenje života rezultira od Božje naklonosti, vrijedi i obrnuto. Smrt je rezultat njegove nemilosti. Tako je i bilo, kada sjaj Božjeg lica više nije bio sjajio na njegova ljudska stvorenja zbog njihove neposlušnosti, rezultat je bila smrt.

S nedostatkom Božje naklonosti došla je bolest, patnja i tuga. Blagoslovi koje su doživjeli oni na koje je Božje lice zasjalo bili su nepoznati izuzev relativne nekolicine tijekom vijekova. Samo je relativno mali broj, vjerom, tražio Gospodina i on im ukazao svoje

povjerenje pokazavši im svoje planove i namjere. Za većinu je, međutim, ova sadašnja noć grijeha i smrti bila karakterizirana s noćnim morama straha, osim ako nelagodni udes današnjice ne bude bio bačen u ponor još većih nevolja sutra. Kako je Job to dobro izrazio kada je rekao, “Čovjek, kojega je žena rodila, kratka je vijeka i pun nemira.” (Job 14:1)

Gorčina koja je uslijedila neposredno nakon prijestupa, kada je Bog okrenuo svoja leđa svojim ljudskim stvorenjima, nije trebala trajati zauvijek. U istom retku kojeg smo citirali ranije iz Psalama, mi također čitamo, “plakanje može trajati svu noć, ali jutrom radost dolazi.” Uskraćivanje božanske naklonosti bilo je to što je prouzročilo da tama dođe nad rasu, uzimajući sreću i mir od ljudi. Isusov dolazak, međutim, kao dara Božje ljubavi i “svjetla života,” podrazumijeva povratak naklonosti onima koji ga prihvaćaju i slušaju njegove zakone. (Ivan 3:16; 8:12)

To je ono što je Petar mislio kada je rekao da “vremena okrepe” budu došla od “lica Jehovina.” Ta je okrepa došla kroz vjeru onima koji su se pokajali tijekom sadašnjeg doba i u potpunosti se posvetili Bogu. Slično tome, u idućem dobu, Bog će prouzročiti da njegovo lice zasja, i okrepi, cijelo čovječanstvo koje će tada čuti “tog proroka,” i poslušati od srca zakone Kristovog kraljevstva koji će tada biti na snazi po čitavoj zemlji. Zaista, “vremena okrepe” podrazumijevaju život i svjetlo. Pustinja grijeha i smrti bila je utoliko suha koliko je noć bila mračna. David ju je nazvao “dolinom smrtnih sjena.” (Ps. 23:4 KJV)

SVIJET TRENUTNO NE POZNAJE BOGA

Biblija govori o gladi u zemlji za “slušanjem riječi Jehovinih.” (Amos 8:11) Kako je to samo bilo istinito. Čovjek je uvelike patio zato što nije slušao niti razumio Boga i njegov pravi karakter. Kao rezultat, on je tapkao kroz tamu u nastojanju da pronađe nešto utjehe, nade, ili jamstva da će iz svih sadašnjih neizvjesnoti i nevolja, doći sretna sutrašnjica. Čineći to, međutim, čovjek je zahvatio otrovane vode zablude i praznovjerja, pijući iz kojih, umjesto da se je okrijepio, on je ispunio svoje misli sa obmanama i maštanjima koje su mu nanijele još veću nevolju. Sotona, veliki varalica, uvijek je bio spreman ponuditi jedan ili drugi od svojih lažnih napitaka, smješanih sa izričitim ciljem obmanjivanja ljudskog uma što se tiče Božjeg karaktera i namjera.

U zbrci prouzročenoj sa različitim Sotoninim lažnim učenjima, oni koji su bili pogođeni nisu bili u stanju pravilno razmišljati, i postali su slijepi i gluhi na svjetlo i zvukove Biblije koji su odzvanjali jamstvom da je “Bog ljubav.” (1. Ivan. 4:8,16) Biblija jasno navodi da “plaća za grijeh je smrt.” (Rim. 6:23) Ipak, mnogi čiji su umovi bili zavedeni Sotoninim lažima inzistiraju na tome da je vječno mučenje, a ne smrt, kazna za grijeh. Kada gledamo i na Kršćanska i ne-Kršćanska vjerovanja podjednako, mi utvrđujemo, uz nekoliko iznimaka, da su nastojanja da se pristupi Bogu i razumije njegove namjere iskrivljeni različitim prijevarnim pojmovima i teorijama. Ti, pak, ulijevaju strah u srca ljudi i zamračuju njihovu viziju jedinog pravog Boga, Stvoritelja neba i zemlje.

BOG PODIŽE SVOJE LICE

Jednom kada čovjek nauči potrebno iz svog iskustva u ovom stanju “gladi,” stanju odvojenosti od

božanske naklonosti, Bog će podići svoje lice na čovječanstvo, i svi koji se pokaju i poslušaju biti će okrepljeni u srcu i duši. Nakon više od šest tisuća godina u pustoši dok mu je Bog bio okrenuo leđa, kakvo će obilje okrepe i naklonosti rezultirati kada se Božje lice okrene prema čovjeku.

Petar je rekao svojim slušateljima, od kojih su neki bili za Isusovo raspeće, da oni mogu, kroz pokajanje i vjerom, biti okrepljeni kao posljedica otkupljenja koje je pružio Isus Krist. Na temelju tog istog otkupiteljskog djela, i prilike za život koju ono pruža, čovječanstvo će slično tome biti okrepljeno. Bez te “otkupnine za sve, za svjedočanstvo u svoje vrijeme,” ljudska bi rasa ostala u tami, i glad koja je rezultirala zbog gubitka Božje naklonosti nastavila bi širiti svoj zlokoban utjecaj smrti. (1. Tim. 2:5,6) Mi smo zahvalni Bogu za jamstvo da će on uskoro okrenuti svoje lice na ljude i da će oni biti okrepljeni.

Čovjekova okrepa biti će u mnogo pogleda. Oni će biti okrepljeni sa pravom spoznajom o Bogu i njegovom planu za njihov vječni život i sreću. Oni će biti okrepljeni sa jamstvom mira, sigurnosti, i napretka srca, uma, i tijela. Oni će biti okrepljeni sa zdravljem, mentalnim i fizičkim, toliko bujnim da će bolesti svih vrsta, čak i bolest starosti, postati samo mutnim sjećanjem iz prošlosti, jer “smrti više neće biti, ni tuge ni jauka ni boli više neće biti.” (Otkr. 21:4)

Nema riječi koja je adekvatna da u potpunosti pokaže suprotnost između iskustava čovjeka tijekom vremena tokom kojeg mu je bila uskraćena Božja naklonost, i vremena, koje je sada tako blizu kada će Stvoritelj okrenuti svoje lice prema paloj rasi da okrijepi ljude. Nije preniska procjena reći da će to biti toliko

različito koliko se podnevni sjaj razlikuje od tame ponoći. Čak i sa usporedbom kao što je takva, naši ograničeni umovi ne uspijevaju shvatiti puni značaj onoga što će “vremena okrepe od lica Jehovina” značiti za ovo jadno, uzdišuće stvorenje.

Premda mi ne možemo u potpunosti cijiniti bogatstvo Božjih punih ljubavi priprema za čovjekov oporavak i blagoslov, to je istina koja je skladno naučavana kroz cijelu Riječ Božju. Kao takva, ona nije tajanstvena, nejasna, ili van sposobnosti da ju se shvati. Ona ima, kao svoje korijene, često ponavljana obećanja Biblije da je Božji plan da blagoslovi “sve narode na zemlji” sa životom, mirom, sigurnošću, zdravljem, i srećom. (1. Moj. 12:3; 22:18; Djela 3:25; Gal. 3:8)

OBNOVA TAKODER OBEĆANA

Vrijeme okrepe kroz opravdanje u život vjerom došlo je na one koji su se pokajali kao rezultat Petrovog propovijedanja. Dio te okrepe, koja je došla na sve pozvane i izabrane sadašnjeg doba, bio je izgled da će imati udjela, s Kristom u njegovom kraljevstvu, u djelu oporavka ljudske rase od grijeha i smrti. Petar je nazvao to djelo obnovom - “vremena obnove svega.” (Djela 3:21) Prema Thayer's Greek Lexiconu, Grčka riječ ovdje prevedena sa “obnova” znači “rekonstruiranje.” Dok je bio na zemlji Isus je rekao da je došao “potražiti i spasiti[obnoviti] ono što je izgubljeno.” (Luka 19:10) Njegov prvi dolazak pripremio je put za čovjekov povratak Bogu kroz pripremu otkupnine. Tijekom njegovog drugog dolaska, Krist će, zajedno sa svojim vjernim sljedbenicima sadašnjeg doba, nadgledati djelo čovjekove obnove i rekonstruiranja svega što je on izgubio kao rezultat grijeha, patnje, i smrti.

Job je bio jedan od Božjih “svetih proroka” o kojima je Petar govorio. Njegovo cijelo životno iskustvo bilo je portret Božjeg ophođenja sa ljudskom rasom. Job je bio vjerni sluga Božji, ali božanska je mudrost dopustila da ga zadesi nevolja, baš kao što je Bog dopustio da zlo pogodi cijelu ljudsku rasu. Međutim, Bog je na koncu intervenirao u korist Joba, njegovo zdravlje bilo mu je vraćeno, i bili su mu obnovljeni blagoslovi života, slični onima koje je bio izgubio. Naučivši pouke iz svojih iskustava, Job je uzviknuo, “Po čuvenju sam te poznao dosad, ali sada te oko moje vidi.” (Job 42:5)

Simbolički “vidjeti” Boga vjerovatno će biti najokrepljujuće iskustvo koje je čovjek doživio kao posljedica svoje obnove, kada mu se vrati božanska naklonost. Bilo je mnogo među milijardama onih koji su živjeli i umrli a koji su čuli za Boga “po čuvenju.” Njegovo su ime izgovarala mnoštva sa svojim usnama, ali je uistinu bio u srcu samo nekolicine. Samo kada mu bude bila data točna spoznaja o Bogu u Mesijanskom kraljevstvu čovjek će biti u stanju “vidjeti” - razabrati, razmotriti ga - sa očima razumijevanja. Čak će i Job tada “vidjeti” Boga mnogo jasnije nego je to bilo moguće tijekom vremena kada je smrt vladala na zemlji.

Dok je još uvijek bio u teškoj nevolji, Job je zatražio od Boga da zaspe smrtnim snom sve do vremena dok ne prođe božanski gnjev. (Job 14:13) Job je bio spreman umrijeti zato što je imao vjeru da će doći vrijeme kada će Bog okrenuti svoje lice prema čovječanstvu, da će mrtvi biti vraćeni u život, i biti okrepljeni sa blagoslovima njegove naklonosti. “Čekat ću,” rekao je Job - čekati u smrtnom snu - sve dok “zazvat ćeš i ja ću ti se odazvati. Djelo ruku svojih

poželjet ćeš.” (reci 14,15) Zaista, čovjek je Božje stvarstvo, djelo njegovih ruku. Čovjek je otpao od svoje prvobitne savršenosti, ali to što ga je Bog stvorio nije bilo uzalud. On će čuti Božji poziv iz smrti, i ponovno će živjeti!

ZA SVE TREBA VREMENA

Zbog granica naših ograničenih umova ponekada nam je teško predočiti si djelo obnove u svim njegovim aspektima. Tu dolazi u obzir vrijeme kao važan element. Mi smo toliko navikli razmišljati u terminima našeg kratkog životnog vijeka da bi smo mogli biti skloni pretpostaviti da ono što je Bog obećao da će učiniti mora biti ostvareno brzo, možda u razdoblju sličnom današnjem prosječnom životnom vijeku od sedamdeset ili osamdeset godina. Međutim, Sveto Pismo nam govori, da je Bog u svom planu odvojio tisuću godina za ostvarenje svoje namjere. (2. Pet. 3:8,9; Otkr. 20:4,6)

Prorok Malahija govori o vremenu kada će “zasjati sunce pravednosti, što nosi ozdravljenje na krilima svojim.” (Mal. 4:2) Kada se ozdravljjuće zrake “Sunca pravednosti” počnu očitovati, oni koji se budu odazvali i budu bili blagoslovljeni vjerovatno će shvatiti da oni više ne trebaju umrijeti. Tada će oni koji spavaju smrtnim snom biti probuđeni. Sve milijarde koje su ikada živjele biti će poučene o spoznaji o Bogu i o njegovim pravednim putevima i djelima, i bit će im dato dovoljno vremena da usklade svoje misli, riječi, postupke - da, svoja srca - sa božanskom voljom. Sve do kraja tog doba ozdravljjući sunčevi zraci neće raspršiti maglu tame, i svi pustinjski uvjeti prošlosti biti će učinjeni plodonosnima i obilnima.

Zahtjevat će se cijeli mandat Mesijanske vladavine Krista i njegove crkve da privedu kraju blagoslove, okrepu, i obnovu čovječanstva. Čak i tada, jedini koji će biti vječno blagoslovljeni životodajnim zrakama tog “Sunca pravednosti” biti će oni koji su se odazvali sa poslušnošću od srca. Oni koji zatvore svoje umove i svoja srca svjetlu, odbijajući da se usklade sa božanskom voljom koja će tada biti obznanjena, “biti će pogubljeni i tako odstranjeni iz naroda.” (Djela 3:23) Za sve druge tada će biti vječna “vremena okrepe od lica Jehovinog.”

Biti Vršitelj Zakona

Ključni redak: „Jer pred Bogom nisu pravedni slušatelji Zakona, nego će opravdani biti vršitelji Zakona.“ Rimljanima 2:13

Izabrani tekst: Rimljanima 2:11-29

NEBESKI JE OTAC ustanovio pravedne propise i načela kojih bi se trebala pridržavati sva inteligentna bića. U svojoj savršenoj sposobnosti, Adam je to mogao, što bi mu omogućilo da živi u sreći i iskusi trajni život, ispunjenje i mir. (Ps.

119:165)

Počev sa Adamovom neposlušnošću u Edenu, cijela ljudska obitelj postala je onečišćena s grijehom i stoga, nesposobna da drži Božanski zakon. Izuzev Božjeg Sina, koji je napustio svoj nebeski dom i došao na zemlju da bude otkupnom žrtvom za Adama i za cijelo čovječanstvo koje je naslijedilo grijeh, nije bilo „pravednoga, ni jednoga.“ (Rim. 3:10) Tako vidimo da je čovječanstvo pod smrtnom osudom i nastavlja propadati. Neznajući, ipak, oni očekuju jedno drugo obilježje Božjeg plana koje će omogućiti njihovo buđenje iz smrtnog sna.

„Jer tko god sav Zakon održi, a ipak posrne u jednom stavku, kriv je za sve.“ (Jakov 2:10) S obzirom na ovu izjavu, osuda je na svakome tko griješi. Svi su krivi, čak i oni koji se zavaravaju s razmišljanjem da nemaju mane kao drugi koji možda pokazuju naizgled više prjekora vrijedno ponašanje od njih samih. Trenutno

postoje dvije klase pojedinaca krivih za grijeh. Jedna grupa, svijet u cjelini, nastavit će i nadalje prezirati Božju dobrotu, i tvrdoglavo se odbijati pokajati za pogrešne postupke. U ovom trenutku takvi ostaju otuđeni od Nebeskog Oca. Takvi će, stoga, čekati pouku „u pravednosti“ i priliku da promjene svoje sadašnje putove tijekom Božjeg Kraljevstva. (Djela 17:31)

Drugi pojedinci tijekom ovog Evandeoskog Doba su naučili da kroz pokajanje i prihvaćanje Isusa Krista, kao načina da se ima odnos sa Bogom, oni mogu predaati svoje živote njemu u posvećenju. Takvi primaju opravdanje i gaje nadu u postizanje slave, časti, isto tako kao i vječnog života, u svrhu pomaganja da se čovječanstvo vrati u ljudsku savršenost tijekom Božjeg kraljevstva. (Rim. 2:7; Otkr. 20:6)

Prije gotovo dvije tisuće godina, kada je Isus došao na zemlju, on se predstavio Izraelu kao njihov davno obećani Mesija kojem su se nadali. Da je dovoljan broj Židovskog naroda bio prihvatio ponudu da postanu nacija svećenika i kraljeva, ljudi iz naroda ne bi imali priliku postati sunasljednicima s Kristom u njegovom nebeskom kraljevstvu da blagoslove sve narode na zemlji. Izuzev jednog ostatka, međutim, Židovi nisu primili našeg Gospodina kao njihovog Kralja i Otkupitelja. Na koncu se taj uzvišeni poziv proširio na druge. Tako će Kristovo tijelo uključivati predstavnike iz svih naroda, zato što Bog nije pristran. (Gal. 3:16, 27-29; Rim. 2:10-12)

Ključni nas Redak podsjeća da Židovi nisu mogli postići opravdanje zbog njihove nesposobnosti da savršeno drže Mojsijev Zakon. Mi koji smo došli u Krista možemo biti prihvatljivima Bogu jedino ako su naši postupci u životu i način življenja vođeni načelima

koja su ocrтана u Svetom Pismu. Budimo odlučni da nam jedina i uvijek prisutna stvarnost u našim životima bude ta da budemo „vršitelji“ Božje riječi umjesto samo „slušatelji.“

Pouka dva

Svi Su Pod Grijehom

Ključni redak: „Stoga se djelima Zakona neće pred njim opravdati ni jedno tijelo: jer po Zakonu je spoznaja grijeha.“

Rimljanima 3:20

Izabrani tekst: Rimljanima 3:9-20

PAVAO NAGLAŠAVA činjenicu da su svi članovi ljudske obitelji krivi jer su grešnici. Međutim, tijekom Starozavjetnih vremena Nebeski je Otac priznao Izrael na poseban način, posredstvom saveza kojeg je sklopio s tom nacijom. Ljude iz drugih naroda, se s druge strane, smatralo kao

strance i tuđince, odvojene od Boga. „Počujte, sinovi Izraelovi, ovu riječ koju Jahve zbori protiv vas, protiv svakoga roda što ga izvedoh iz zemlje egipatske: "Među svim plemenima zemaljskim samo vas poznah, zato ću vas kazniti za sve grijehе vaše.“ (Amos 3:1,2)

Oni koji su bili Židovskog podrijetla primili su „riječi Božje“ kroz proročanstva, simbole, pred slike i opomene sadržane u Hebrejskom dijelu Svetog Pisma. Oni su imali veliku prednost, premda njihovi životi nisu bili u skladu sa namjerom tih nadahnutih zapisa. Bog je vjeran, nepogrešiv i pravedan. Stoga, bilo koje razmišljanje u nastojanju da se opravda grešno ljudsko

vladanje daleko zaostaje za Božjim apsolutnim normama svetosti. (Rim. 3:1-8)

Pavao također pobija ideju o urođenoj Židovskoj nadmoći nad neznabošcima. „Što dakle? Imamo li prednost? Ne baš! Jer upravo optužismo sve, i Židove i Grke, da su pod grijehom, kao što je pisano: Nema pravedna ni jednoga, nema razumna, nema ga tko bi Boga tražio. Svi skrenuše, svi se zajedno pokvariše, nitko da čini dobro - nijednoga nema. Grob otvoren grlo je njihovo, jezikom lažno laskaju, pod usnama im je otrov ljutičin.“ (reci 9-13)

Glavno težište Pavlovog argumenta je potreba za prihvaćanjem Kristove otkupne žrtve i za Židove isto tako kao i za ljude iz drugih naroda. Izrael je bio posebno omiljen od Boga od vremena kad su postali nacijom počev od Jakovljeve smrti. Ipak, budući nesavršeni, oni nisu bili u stanju zadovoljiti zahtijeve Mojsijevog Zakona. S druge strane, ljudi iz drugih naroda nisu uspjeli živjeti u skladu sa zakonom njihove savjesti. Prema tome, nijedna se grupa nije mogla opravdati svojim djelima, nego su svi bili krivi pred standardom kojeg je utvrdio pravedni Nebeski Otac. (redak 19)

Naš Ključni Redak tako utišava usta svakom pojedincu. Da priprema Božanskog milosrđa nije bila primjenjena da ukloni prošlu neposlušnost i sadašnju krivnju, Božja bi pravednost zauvijek osudila Adama i sve njegove potomke. Nebeski je Otac s puno ljubavi dao svog Sina da bude „Jaganjac Božji, koji odnosi grijeh svijeta.“ (Ivan 1:29)

Neka bi smo mi čije su oči bile prosvjetljene sa Svetim Duhom objavljivali veliku istinu svima koji imaju uha za to da je Kristova žrtvena smrt otvorila novi

i živi put. Sa upotpunjenjem njegove crkve, blagoslovi će poteći svim ljudima tako da će grijeh na koncu biti izbrisan. Tako će zemlja „biti puna znanja GOSPODINOVA,“ i svi će ga poznavati od „najmanjega do najvećega od njih.“ (Iza. 11:9; Jer. 31:34)

Pouka tri

Bog Opravdava

Ključni redak: ***„Pravednost Božja po vjeri Isusa Krista, prema svima koji vjeruju. Ne, nema razlike! Svi su zaista sagriješili i potrebna im je slava Božja; opravdani su besplatno, njegovom milošću po otkupljenju u Kristu Isusu.“***
Rimljanima 3:22-24

Izabrani tekst:
Rimljanima 3:21-31

OD VREMENA kada je Adam sagriješio u Edenu, on je izgubio prednost komunikacije s Bogom koju je uživao u svom savršenom stanju, i on je na koncu umro. Zbog Abrahamove vjere i poslušnosti kad se spremao prinijeti svog sina Izaka u žrtvu, taj mu je postupak bio uračunat u pravednost, i bio je nazvan „Priateljem Božjim.“ (Jakov 2:23) Ipak, Abraham je iskusio posljedice nasljeđenog grijeha od

Adama, i on je također umro.

Tijekom Židovskog doba Bog je uveo sistem žrtvovanja koji je zahtijevao prolijevanje životinjske krvi kako bi se izvršilo pomirenje te nacije s njim. Međutim ti obredi koji su se ponavljali nikada nisu mogli izvršiti stvarno pomirenje za grijeh Židova. (Rim. 3:20; Hebr. 10:1-4)

Međutim, naš Ključni Redak pokazuje da je pravednost ili opravdanje od Boga dostupno vjernicima koji imaju vjeru u djelotvornost Kristove otkupne žrtve. Taj otkupiteljski prinos je očitovanje Božje izobilne milosti, bez obzira na nečiju prošlost bio on Židov ili iz drugih naroda.

Filozofija tog mehanizma za stjecanje pomirenja sa Bogom je nadalje razložena kako slijedi. „Njega je Bog izložio da krvlju svojom bude Pomirilište po vjeri. Htio je tako očitovati svoju pravednost kojom je u svojoj božanskoj strpljivosti propuštao dotadašnje grijeh; htio je očitovati svoju pravednost u sadašnje vrijeme - da bude pravedan i da opravdava onoga koji je od vjere Isusove. Gdje je dakle hvastanje? Isključeno je. Po kojem zakonu? Po zakonu djela? Ne, nego po zakonu vjere.“ (Rim. 3:25-27)

Gore navedeno jasno objašnjava da zakon djela ne opravdava. Umjesto toga, čovjek je opravdan vjerom, što omogućuje svima koji vjeruju u Krista da postanu sinovi Božji. Ova tvrdnja poništava bilo koji razlog za hvastanje od Židova koji su bili čuvani pod Savezom Zakona, kojeg nisu mogli držati i koji više nije bio na snazi. „Tako nam je Zakon bio nadzirateljem sve do Krista da se po vjeri opravdamo. A otkako je nadošla vjera, nismo više pod nadzirateljem. Uistinu, svi ste sinovi Božji, po vjeri u Kristu Isusu.“ (Gal. 3:24-26)

Zbližavanje sa Bogom postalo je dostupno i Židovima i Neznabošcima koji su bili vjernici kroz opravdanje vjerom. No ipak, Mojsijev je Zakon bio pravedni standard za moral. Zaista, on je služio tome da osudi Židove zbog njihove nesposobnosti kao grešnika da žive po njegovim strogim zahtijevima. Zbog njegove sposobnosti da drži sva njegova obilježja savršeno

tijekom njegovog zemaljskog proputovanja, Krist je uzveličao i utvrdio Božji Zakon. (Rim. 3:28-31)

Kao rezultat vezivanja Sotone i toga što će zlo biti ograničeno, ljudskoj će obitelji biti dana prilika da se pomire s Bogom i postignu savršenstvo. Na koncu će koristiti Novog Saveza „Zakona“ pritjecati cijelom čovječanstvu, koje će tada biti u stanju držati njegove odredbe, i u slovu isto tako kao i u duhu.

Pouka četiri

Nada Temeljena Na Vjeri

Ključni redak: „A nada ne postiđuje; jer je ljubav Božja razlivena u našim srcima po Duhu Svetome, koji nam je dan.“

Rimljanima 5:5

***Izabrani tekstovi:
Rimljanima 5:1-11***

PREMDA JE ABRAHAMA njegova vjera opravdala da može biti prijatelj s Bogom, kroz vjeru u Kristovu otkupnu žrtvu, posvećene vjernike danas se računa da su opravdani za život. Pripisivanje zasluge Kristove pravednosti pokriva naše grijeha, i mi imamo mir s Bogom kroz začće Svetim Duhom. (Rim. 5:1)

Opravdani vjernici mogu sada gajiti nadu uzvišenog poziva koji će, ostanu li mu vjerni, rezultirati sa dobivanjem Božanske prirode. S obzirom na taj važan odnos u kojem mi sada uživamo s Gospodinom, naša je perspektiva takva da se mi možemo radovati u našim nevoljama. Mi shvaćamo da su takva teška iskustva neophodna da kristaliziraju naš karakter dok mi strpljivo ustrajemo u takvim kušnjama.

Mi možemo imati pouzdanje da ako se budemo čvrsto držali obećanja koja smo primili, koja su počela dobro djelo preobrazbe u našim životima, Gospodin će nastojati oko toga da se to privede uspješnom završetku. (Fil. 1:6; Rim. 5:2-4)

Naš bi Ključni Redak trebao biti izvorom velikog ohrabrenja za nas. On potvrđuje da nada koju gajimo neće biti izvorom obeshrabrenja zato što je ona izdanak Božje velike ljubavi prema nama. Mi doživljavamo tu ljubav kroz utjecaj njegovog Svetog Duha, koji svakodnevno radi u i kroz iskustva u našem životu.

Naša pouka nastavlja sa širenjem Božje ljubavi koja postaje očitom kroz nezamisliv dar Krista za nas. Sve to, kaže Pavao, bilo je dok smo mi bili otuđeni od Boga i sluge grijeha. „Doista, dok mi još bijasmo nemoćni, Krist je, već u to vrijeme, za nas bezbožnike umro. Zbilja, jedva bi tko za pravedna umro; možda bi se za dobra tko i odvažio umrijeti. A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije.“ (reci 6-8)

Sposobnost da se drži Božji zakon dokaz je savršenosti. Adam je namjerno pogriješio i kao posljedica, sve je njegovo potomstvo bilo rođeno nesavršeno. Kao grešnici po rođenju, za njih je bilo nemoguće da drže Božji savršeni zakon. Iz tog je razloga Isus došao na zemlju. Budući da je njegov savršeni životni princip Bog premjestio u Marijinu utrobu, on je bio rođen sa ljudskom savršenošću. (Gal. 4:4) U Božjem veličanstvenom planu spasenja, Krist je imao sposobnost da pokaže savršenu poslušnost u svakoj pojedinosti. Tako je mogao pružiti otkupnu cijenu kad je polagao svoj život u žrtvu. On je kupio naciju Izrael, koji su bili

pod osudom Mojsijevog Zakona, isto tako kao i cijelu ljudsku obitelj koji su naslijedili grijeh kao posljedica Adamove neposlušnosti. (reci 12-18)

Posvećeni vjernici su posebno blagoslovljeni u ovo vrijeme. Prihvaćajući koristi Kristove žrtve i budući su opravdani za život, oni su oslobođeni od osude koja počiva na ostatku ljudske obitelji. Osim toga, ako budu bili vjerni oni će također biti korišteni kao instrumenti pomirenja čovječanstva s Bogom tijekom njegovog kraljevstva. Neka bi nas izgled vladanja s Kristom u svrhu iskorijenjivanja grijeha ohrabrio na vjernost u našem Kršćanskom proputovanju svaki dan. (Otkr. 20:6; 21:1-5)

Smrt Postaje Život

Ključni redak:
**„Stoga smo zajedno
s njim ukopani
putem krštenja u
smrt da bi smo, kao
što Krist Očevom
slavom bijaše
uskršćen od mrtvih, i
mi tako hodali u
novini života.“**
Rimljanima 6:4

Izabrani tekstovi:
Rimljanima 6:1-4,
12-14, 17-23

PREMDA SE BOŽJA milost odnosi na nezasluženu dobrotu koju nam on daruje, bilo bi apsurdno za nas vjernike zaključiti da mi možemo namjerno raditi grijeh da primimo još više Božanske milosti. Božji cilj kod našeg opravdanja je da bi smo mi mogli položiti naše živote u žrtvu. To je s ciljem da postanemo dijelom suosjećajnog kraljevskog svećenstva koje će pomoći izbrisati svu nepravednost u Božjem Kraljevstvu, kada će koristi Kristove otkupne žrtve biti primjenjene u korist čovječanstva. Svi posvećeni Kršćani koji su primili Sveti Duh, prema tome, bili su kršteni u Kristovu smrt. Kroz samoodricanje oni učestvuju u razapinjanju njihovih ljudskih volja, umjesto da nastoje prakticirati svetost u svemu što kažu ili učine. (Rim. 6:1-3)

Naš Ključni Redak potvrđuje da baš kao što će naš uskrslu Gospodin ostvariti konačnu svrhu radi koje je umro, mi također kao Nova Stvorenja, koji smo bili kršteni u Kristovu smrt, trebamo hoditi u novosti života tokom cijelog našeg Kršćanskog proputovanja. Na kraju našeg puta, vjernost u tom nastojanju rezultirat će u našem postignuću prvog uskrsnuća. Tada, ujedinjeni s

Kristom u nebeskoj slavi i moći, mi ćemo sudjelovati u zadatku podizanja čovječanstva iz grijeha i propadanja natrag u sklad s Bogom.

Pavao u ovom poglavlju nastavlja naglašavati ozbiljnu prirodu posvećenog životnog stila. „Tako i vi: smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu! Neka dakle ne kraljuje grijeh u vašem smrtnom tijelu da slušate njegove požude; i ne predajite grijehu udova svojih za oružje nepravde, nego sebe, od mrtvih oživjele, predajte Bogu i udove svoje dajte Bogu za oružje pravednosti.“ (reci 11-13)

Posvuda u Svetom Pismu, nas se na sličan način podsjeća na potrebu za marljivošću u našem izbjegavanju toga da ne upadnemo u nepravedne postupke – sijući u tijelo, za razliku od sijanja u Duh. (Gal. 6:7,8) Mi bi smo trebali pažljivo preispitati naše postupke, naše interese, i naš govor da utvrdimo da li je nastojanje da proslavimo Boga na prvom mjestu u našim mislima. Da li mi ozbiljno težimo za time da držimo naša tijela pod kontrolom? U onim slučajevima u kojima smo možda pali, da li smo išli u molitvi pred prijestolje Nebeske milosti i zatim napravili odlučan napor da nadvladamo naše nedostatke? (1. Kor. 9:27; Hebr. 4:16)

Poziv da se bude povezan sa Kristom Isusom kao dio njegove nevjestice da bi se pomoglo iskorijeniti grijeh tijekom Božjeg Kraljevstva je nevjerovatan. Neka bi smo vrednovali tu veliku prednost pokazujući vjernost na našem posvećenom životnom putu. „Ako ste suuskršli s Kristom, tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu! Za onim gore težite, ne za zemaljskim! Ta umrijeste i život je vaš skriven s Kristom u Bogu!“ (Kol. 3:1-3)

Nasljednici Obećanja

„A ako ste Kristovi, onda ste potomstvo Abrahamovo, nasljednici po obećanju.“ - Galaćanima 3:29 NS

NAKON što je Isus bio podignut iz mrtvih, on se pojavio svojim učenicima u brojnim prigodama. On ih je uvjerio “mnogim neospornim dokazima” da je oživio, i govorio im je “o kraljevstvu Božjem.” (Djela 1:3) Tijekom posljednjeg od tih pojavljivanja, učenici su ga odvažno upitali, “Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme Izraelu obnoviti kraljevstvo.” (redak 6) Iz toga je očito, da su Isusovi učenici sada van svake sumnje bili uvjereni da je on bio obećani Mesija, onaj čije kraljevstvo treba biti podignuto u Jeruzalemu i koje treba proširiti svoj utjecaj po cijelom svijetu. Oni su također prirodno zaključili da će najprije biti ponovno uspostavljeno Izraelsko kraljevstvo, koje je Nebukadnezar stoljećima ranije svrgnuo.

Isusov odgovor na njihovo pitanje što se tiče Izraelskog kraljevstva nije bio izravan odgovor na pitanje učenika. Ipak, bio je vrlo rasvjetljujuć, jer je nagovjestio da se prije uspostave Mesijanskog kraljevstva, kojem su se nadali i čeznuli za njime trebalo izvršiti jedno veliko djelo. Isus je rekao svojim učenicima, “Nije vaše znati vremena ili razdoblja koja Otac ima u svojoj vlasti.” Na to je dodao, “nego ćete primiti snagu kad sveti duh dođe na vasi bit ćete mi

svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.” (reci 7,8)

Kakva god da su očekivanja ti gorljivi sljedbenici Gospodara možda imali da će odmah postati povezani s njim u moćnoj vladavini koja će na koncu vladati cijelim svijetom, oni su uskoro shvatili iz njegovog odgovora da nije bilo izgleda da će odjednom ući u kraljevstvo slave. Zadatak koji im je bio dodjeljen bio je sveobuhvatan, i iako su oni možda razmišljali o “zemlji” kao relativno malom području o kojem mi sada govorimo kao o “Srednjem Istoku,” još uvijek bi zahtijevalo vremena za “biti svjedoci” Isusovi na čak i na tako ograničenom području.

Učenici su čekali u Jeruzalemu kao što ih je Isus uputio sve dok nisu primili Sveti Duh. (Luka 24:49) Taj dar “snage odozgor” došao je na njih na Dan Pedesetnice. (Djela 2:1-4) Bilo je to predivno i čudesno očitovanje Božje naklonosti na toj maloj grupi prezrenih učenika Nazarećanina koji je bio optužen za izdaju protiv Rima I pogubljen.

Pod utjecajem te svete sile, Apostol Petar je propovijedao potičuću propovijed tisućama Židova koje su se okupile kako bi ga poslušali. (reci 5-36) On ih je odvažno okrivio za grijeh razapinjanja Isusa, rezultat čega je bio taj da je mnoge od njih “probolo u srcu” i da su pitali, “što trebamo činiti?” Petrov odgovor na to pitanje bio je, “Pokajte se i neka se svatko od vas krsti u ime Isusa Krista radi oproštenja grijeha svojih i primit ćete dar svetoga duha! Jer to je obećanje dano vama i djeci vašoj i svima onima koji su daleko, koliko ih god Jehova, Bog naš, pozove k sebi.” Kao rezultat Petrovih riječi, “učenicima se tog dana pridružilo oko tri tisuće duša.” (reci 37-41)

CRKVA

U svom odgovoru pokajničkim Židovima koji su ga pitali što bi trebali učiniti, Petar je uveo novi aspekt Mesijanske nade koji je bio sadržan u obećanju Abrahamu da će kroz njegovo potomstvo biti blagoslovljeni svi narodi na zemlji. On im je zasigurao da je to obećanje bilo dano njima kao Izraelcima i njihovoj djeci. Međutim, on je dodao, da će ono također biti prošireno na ljude iz drugih naroda, one koje se smatralo od Židova da “su daleko,” tako da će “svima, koliko ih god Jehova, Bog naš pozove,” biti dana prilika da budu nasljednici obećanja datog Abrahamu.

“Tri tisuće” koji su čuli Petrovu pentekostalnu propovijed, i odazvali se u skladu sa njegovim uputama, bili su među onima koje je Gospodin pozvao. Osim toga, Gospodin je “svakodnevno pridruživao crkvi one koji su bili spašeni.” (Djela 2:47 KJV) Riječ prevedena sa “crkva” u ovom retku je Grčka riječ ekklesija, koja znači “pozivanje iz,” i pojavljuje se više od stotinu puta u Novom Zavjetu. Prema tome crkva je sačinjena jedino od onih koje je Gospodin pozvao. Bog nikada nije namjeravao da cijeli svijet treba biti doveden u to posebno uređenje.

Crkva je pozvana grupa vjernika koji prihvaćaju Isusa kao svoju Glavu, i koji posvećuju, ili predaju, svoje živote vršenju Božje volje. Apostol Pavao je rekao da je to predanje uspoređeno sa ukapanjem, ili krštenjem, u Krista, opisujući da “smo ukopani s njim putem krštenja u smrt.” (Rim. 6:3,4) Što se tiče te pozvane klase, Pavao je također napisao: “Jer svi vi koji ste se krstili da budete u zajedništvu s Kristom, Kristom ste se zaodjenuli. Nema više ni Židova ni Grka, nema ni roba ni slobodnjaka, nema ni muškoga ni ženskoga, jer

vi ste svi jedno u zajedništvu s Kristom Isusom.” (Gal. 3:27,28) Naš uvodni tekst zatim nastavlja, navodeći da će oni koji su tako “Kristovi” biti ,nasljednici Abrahamskog obećanja.

Ove apostolove izjave pokazuju da pozvani – oni koji sačinjavaju pravu Kristovu crkvu zato što su prihvatili njegovo poglavarstvo u svojim životima, i koji su vjerni tom pozivu – su smatrani od Boga dijelom obećanog potomstva koje će biti sredstvo za blagoslivljanje svih naroda na zemlji. To objašnjava zašto djelo blagoslivljanja svih naroda nije počelo kod prvog Kristovog dolaska. To također objašnjava zašto je, kad su ga učenici pitali o ponovnoj uspostavi Davidskog kraljevstva, Isus nagovjestio da oni najprije trebaju biti njegovim svjedocima do svih krajeva zemlje. Zaista, kroz to djelo svjedočenja Bog poziva različite pojedince da budu dijelom skupa kojeg on identificira kao crkvu, i koja će, pod Kristom, sačinjavati duhovno potomstvo Abrahama. (Gal. 3:16,29; Hebr. 2:9,10,16)

LJUDI IZ NARODA

Brzi priljev vjerujućih Židova u crkvu počev od Pedesetnice nastavio se samo još jedno kratko vrijeme. Židovski vjerski vođe žestoko su se protivili djelu, i za kratkim bilo je samo jedan ovdje i jedan ondje koji su bili prihvatili Evanđelje kada im je bilo predstavljeno. Bog je znao da je to tako trebalo biti. Budući je on bio predodredio broj kojeg je želio u crkvi kao Abrahamovo potomstvo “vjere,” on je također i unaprijed bio odredio da će u određeno vrijeme njegov poziv biti proširen na ljude iz drugih naroda.

Prvi neznabožački obraćenik koji je identificiran nakon Pedesetnice bio je Kornelije, “stotnik takozvane

Italske čete.” On je bio, navodi pripovijest, “pobožan i bogobožan sa svim svojim domom. Dijelio je mnoge milostinje narodu i bez prestanka se molio Bogu. U viđenju negdje oko devete ure dana ugleda on jasno anđela Božjega gdje dolazi k njemu i veli mu: "Kornelije! Zagleda se u nj pa mu prestrašen reče: "Što je, Gospodine?" A on njemu: "Molitve su tvoje i milostinje uzišle kao žrtva podsjetnica pred Boga. Zato sada pošalji ljude u Jopu i dozovi Šimuna koji se zove Petar. On je gost u nekog Šimuna kožara čija je kuća uz more.“ (Djela 10:1-6)

Stoljećima je Židovski narod bio poučavan u uvjerenju da su samo oni bili Božji izabrani rod. Zaista, Bog im je bio rekao, „Poznavao sam samo vas od svih naroda zemaljskih.“ (Amos 3:2) Oni su pretpostavljali da su oni jedini bili nasljednici obećanja datih njihovom ocu, Abrahamu, što se tiče potomstva koje je trebalo blagosloviti sve narode. Iz tog razloga, čak ni Isusovi apostoli nisu bili skroz spremni za veliku promjenu u Božjim pripremama koje su dopustile da ljudi iz naroda, kroz vjeru i poslušnost, postanu sunasljednicima s njima Božjih obećanja.

Izabravši Petra kao svog slugu da objavi Evanđelje Korneliju, Bog je znao da će on trebati posebnu pripremu za to. Kako su se ljudi poslani od Kornelija približavali Jopi sa porukom za Petra, Gospodin je apostolu dao viziju dok se ovaj molio na krovu kuće Šimuna kožara. „Ogladnje i zaželje se jela. Dok mu pripremahu, pade on u zanos. Gleda on nebo rastvoreno i posudu neku poput velika platna: uleknuta s četiri okrajka, silazi na zemlju. U njoj bijahu svakovrsni četveronošci, gmazovi zemaljski i ptice nebeske. I glas će mu neki: "Ustaj, Petre! Kolji i jedi! Petar odvrati:

"Nipošto, Gospodine! Ta nikad još ne okusih ništa okaljano i nečisto". A glas će mu opet, po drugi put: "Što Bog očisti, ti ne zovi okaljanim! To se ponovi do triput, a onda je posuda ponesena na nebo." (Djela 10:9-16)

Povrativši se iz transa, Petar je bio zbunjen, i pitao se što je značila vizija koju je upravo bio vidio. Dok je promišljao o tome, glasnici koje je Kornelije poslao bili su stigli u Šimunov dom i pitali su da li je Petar bio tamo. Tada, „Dok je Petar sveudilj razmišljao o viđenju, reče mu Duh: "Evo, neka te trojica traže. De ustani, siđi i pođi s njima ne skanjujući se jer ja sam ih poslao. Petar siđe k ljudima i reče: "Evo me! Ja sam onaj kojega tražite! Zbog čega ste došli?" (reci 17-21)

Tri su glasnika objasnila Petru svrhu svog posjeta, objašnjavajući da je anđeo uputio Kornelija da pošalje po njega, i da on treba objasniti Korneliju što on treba učiniti. Glasnici su bili pozvani da prenoće, i idućeg ih je dana Petar pratio do Kornelija, koji je živio u Cezareji. Očekujući njegov dolazak, Kornelije je „sazvao svoje rođake i prisne prijatelje.“ (reci 22-24)

Pozdravivši Kornelija, Petar je ušao u dom gdje se je bila okupila mala grupa ljudi iz naroda. „Te im reče: Vi znate kako je Židovu zabranjeno družiti se sa strancem ili k njemu ulaziti, ali meni Bog pokaza da nikoga ne zovem okaljanim ili nečistim. Stoga, pozvan, i dođoh bez pogovora[oklijevanja prema E.D.]. Da čujemo dakle zbog čega me pozvaste!“ (reci 27-29)

KORNELIJE I NJEGOV DOM PRIHVAĆENI

Petar je ispravno razumio pouku o platnu u kojem su bile nečiste životinje koje je Bog nazvao čistima. Na temelju toga on je bio ušao u dom Kornelija, neznabošca, i sada je želio znati što se od njega dalje

očekivalo. Kornelije je bio objasnio svoje iskustvo kako ga je bio posjetio anđeo Božji, koji ga je uputio da pošalje po Petra, i dao mu zasiguranje da će mu Petar govoriti. Završivši, Kornelije je rekao, „Odmah sam dakle poslao k tebi, a ti si dobro učinio što si došao. Evo nas dakle sviju pred Bogom da čujemo sve što ti zapovjedi Gospodin!“ (reci 30-33)

Petar je potom održao kratku propovijed svojoj neznabožačkoj publici, zapisanu u recima 34-43. On je objasnio da je Isus bio posebno imenovan od Boga, i određen da bude sudac „živima“ i „mrtvima.“ U ovome je bio naglašen jedan od velikih temelja Evanđelja koje je najprije bilo propovijedano Abrahamu. Činjenica je da kroz obećano potomstvo, mrtvi trebaju biti vraćeni u život. Petar je također zasigurao Korneliju i njegovim prijateljima da kroz Krista oni mogu primiti „oproštenje grijeha.“

Dok je on još govorio, Sveti je Duh sišao na okupljene, dajući isti dokaz Božjeg prihvatanja tih neznabožaca u svoju obitelj kao što je bio dan Židovskim učenicima na Dan Pedesetnice. Svjedočeći tome, Petar je rekao, „Može li tko uskratiti vodu da se ne krste ovi koji su primili Duha Svetoga kao i mi? I zapovjedi da se krste u ime Isusa Krista.“ (reci 44-48)

JERUZALEMSKA KONFERENCIJA

Petar je bio pripremljen da prihvati činjenicu da ljudi iz drugih naroda sada mogu, kroz vjeru i poslušnost, ući u Božju obitelj i postati sunasljednicima Božjih obećanja sa Židovskim vjernicima. Međutim, drugi u Ranoj Crkvi nisu bili posebno prosvjetljeni. Kao posljedica, među njima se je razvio spor. Nitko nije bio sklon ne dopustiti ljudima iz naroda koji su bili vjernici

da budu dio crkve, ali bilo je onih koji su inzistirali da ovi ne mogu dobiti spasenje osim ako se ne obrežu. (Djela 15:1)

Zbog tog spora, smatralo se mudrim održati konferenciju u Jeruzalemu kako bi se odvagunulo to pitanje i odlučilo koji bi se službeni stav trebalo zauzeti s obzirom na vjernike iz drugih naroda. U međuvremenu, ovi su brojčano rasli, posebice kao rezultat službe Pavla i Barnabe, koji su bili prisutni na Jeruzalemskoj konferenciji i koji su dali rječito svjedočanstvo o nevjerovatnom načinu na koji Bog pokazuje svoju naklonost prema vjernicima iz drugih naroda. Petar je također ispričao svoje iskustvo u svezi sa Kornelijem. (reci 2-12)

Izgleda da je Jakov bio predsjedavajući te konferencije. Nakon što su čuli svjedočanstva Pavla i Petra, on je odgovorio, rekavši, „Poslušajte me, braćo! Šimun[Petar] je izložio kako se Bog već na početku pobrinu između pogana uzeti narod imenu svojem.“ (reci 13,14) Jakov je bio uvjeren da se je sada, po prvi puta, Bog „pobrinuo“ pohoditi ljude iz drugih naroda, i pozvati ih da sudjeluju u njegovom planu. Kao što je on naveo, Bgo je uzimao iz naroda narod za svoje ime – one koji će biti članovi njegove obitelji, i, kroz Krista, nositi njegovo ime kao sinovi. To je bila prilika koju je Isus najprije pružio svima u Židovskom narodu, ali je samo nekolicina prihvatila. Mi čitamo s tim u vezi da je Isus „došao k svojim, ali ga njegovi nisu primili. A onima koji su ga primili dao je pravo da postanu djeca Božja.“ (Ivan 1:11,12)

Počev s Kornelijem, Bog se okrenuo k ljudima iz naroda, kao što je prethodno iskazivao naklonost Židovima, u svrhu pozivanja i odabiranja onih koji budu

sačinjavali njegovu „kuću sinova.“ Jakon nas podsjeća da su Bogu bila poznata unaprijed sva njegova djela. (Djela 15:18 KJV) Neuspjeh njegovog plana nije bilo uzrokom toga što se on okrenuo k ljudima iz naroda. Isus je prorekao da će se Evanđelje „propovijedati po svemu svijetu za svjedočanstvo svim narodima.“ (Mat. 24:14) Čak štoviše, Bog na one koje je pozvao gleda kao ni na „Židove ni Grke,“ nego su svi oni „jedno u zajedništvu s Kristom Isusom.“ (Gal. 3:28)

„NAKON TOGA“

Nakon što je objasnio da je Bog pohodio ljude iz naroda da iz njih uzme narod za svoje ime, Jakov je dodao, „S time su u skladu riječi Proroka. Ovako je doista pisano: Nakon toga vratit ću se i opet podići pali šator Davidov,... da preostali ljudi potraže Gospodina i svi pogani na koje je zazvano ime moje.“ (Djela 15:15-17) Jakov ne kaže da je dolazak ljudi iz naroda u crkvu u njegovim danima bilo ispunjenje riječi proroka što se tiče „svih pogana.“ Umjesto toga, on je rekao da je to bilo u skladu sa tim proročanstvima.

Vrijeme kada će „preostalim ljudima“ i „svim poganima“ biti data njihova prilika da potraže Boga je nakon ponovnog podizanja šatora ili doma Davidovog. Prije toga, kao što Jakov kaže, mora prethoditi djelo pozivanja iz pogana naroda za Gospodinovo ime. Kada su učenici pitali Isusa, „hoćeš li u ovo vrijeme Izraelu obnoviti kraljevstvo?“ on je mogao objasniti tu stvar detaljnije. Međutim, budući da njegovi učenici još nisu bili primili Sveti Duh, i budući da drugačije nisu bili pripremljeni za to, oni nisu mogli razumjeti objašnjenje koje je uključivalo pozivanje ljudi iz naroda da postanu sunasljednicima s njima u nadi vladanja s Kristom.

Stoga im je on jednostavno rekao da je njihov zadatak za sada bio da pođu u sav svijet kao njegovi svjedoci, počev od Jeruzalema.

Isus je onaj koji će sjediti na „prijestolju Davidovu...da se utvrdi i utemelji.“ (Iza. 9:6,7) Sinovi Božji ovog doba, pozvani i iz Židova i iz nacija, sudjelovat će s njim u tom kraljevstvu. Prema tome, s njegovom se uspostavom treba čekati sve dok svi ti ne budu bili sakupljeni iz svijeta i dokazani dostojnima, čak do smrti, za uzvišeni položaj za kojega su bili pozvani. (Rim. 8:16,17; 2. Tim. 2:11,12; Otkr. 2:10)

To djelo uzimanja iz nacija naroda za Božje ime trajalo je gotovo dvije tisuće godina, i još uvijek je u tijeku. U međuvremenu, nebrojeni milijuni, u smislu ispovijedanja, povezali su se sa Kristovim imenom. Ipak, velika većina od tih nije imala nikakvu ideju o božanskoj namjeri usredotočenoj u njegovom Sinu, ili što to doista znači biti jedan od njegovih učenika.

Masama iz svijeta Kršćanstva nije bilo poznato da je Isus bio poslan u svijet u ispunjenju Božjih obećanja Abrahamu, Izaku i Jakovu što se tiče „potomstva“ koje na koncu treba „blagosloviti sve narode na zemlji.“ (1. Moj. 22:18; 28:14) Niti im je bilo poznato da se pateći i umirući sa Isusom, njegovi posvećeni sljedbenici kvalificiraju da budu sunasljednicima s njim u nasljedstvu Abrahamskog obećanja i da i oni tako mogu biti dijelom potomstva kroz kojeg će blagoslovi života i sreće tek poteći cijelom čovječanstvu.

Ipak, djelo pozivanja, odabiranja, i prokušavanja tih koji će sačinjavati narod za njegovo ime – nasljednika obećanja – nastavilo se postojano, nezapaženo i nepoznato većini. Svijet nije poznavao tu

klasu u njihovom pravom svjetlu, baš kao što nisu poznavali ni Isusa. (1. Ivan. 3:1) Mnogo su puta pravi vjernici bili progonjeni od svijeta i od strane crkava koji su tvrdili da nose Kristovo ime, baš kao što je Isus bio progonjen od svoje vlastite Židovske braće. (Luka 21:12; Ivan 15:19,20; 2. Tim. 3:12) „Neprijateljstvo“ za koje je Stvoritelj bio rekao da će postojati između potomstva Sotone i potomstva žene često je vodilo do progonstva od tih, baš kao što je vodilo do raspeća Isusa. (1. Moj. 3:13-15)

BLAGOSLOVI SVIM NARODIMA NA ZEMLJI

Na koncu će ta faza Božjeg plana, dovršenje „potomstva,“ biti završena. Tada će uslijediti slavni završetak božanske namjere, blagoslivljanje svih naroda na zemlji. Tada će Davidovo kraljevstvo u protuslici, sa Kristom i njegovom crkvom kao vladarima, upravljati i „suditi svijetu u pravednosti.“ (Djela 17:31) Kroz zastupstva tog kraljevstva u rukama Isusa i njegovih sunasljednika biti će blagoslovljeni svi narodi na zemlji.

To će biti svrha podizanja prijestolja Davidova s Kristom kao kraljem. Kao što se je Jakov izrazio, „da preostali ljudi potraže Gospodina i svi pogani na koje je zazvano ime moje, govori Gospodin.“ (Djela 15:17) Božje obećanje što se tiče potomstva nije samo dalo jamstvo da on bude pružio Izbavitelja, nego također i da svi narodi budu bili blagoslovljeni kroz njega. (1. Moj. 22:18; Djela 3:25) Svi ljudi iz naroda, i Židovi jednako tako, će biti primaoci obećanih blagoslova kraljevstva, koji će im teći kroz Krista i njegovo vjerno „malo stado,“ pozvano i iz Židova i nacija da bude ujedinjeno s njim. (Luka 12:32)

Bog je predvidio i prorekao svoja veličanstvena djela u korist djece ljudske. Radujmo se „nadi koja nam je dana,“ da ako budemo vjernim Isusovim sljedbenicima, da ćemo biti „nasljednicima obećanja,“ i povezani s njim u vladanju Mesijanskim kraljevstvom. (Hebr. 6:17-19) Neka bi smo se također radovali što će čovječanstvu u cjelini – živima i onima koji su umrli – biti dana prilika da, kroz vjerovanje i poslušnost, budu vraćeni u savršeni ljudski život ovdje na zemlji. Uistinu, naš Bog je velik i predivan!

OBAVIJEST NAŠIM ČITATELJIMA:

10 Srpnja ove godine održavamo naš posebni jednodnevni sastanak na koji ste svi srdačno pozvani. Sve informacije u vezi tog skupa možete naći na našoj službenoj web stranici. Moto kongresa je: NADA KRALJEVSTVA.

Neki od govora koje ćemo čuti jesu:

- STRUKTURA BOŽJE VLADAVINE
- NEBESKI DIO KRALJEVSTVA
- ZEMALJSKI DIO KRALJEVSTVA
- NAKON HARMAGEDONA BOŽJE KRALJEVSTVO
- KOLIKO JE BLIZU BOŽJE KRALJEVSTVO

Srdačno vas pozivamo da nam se pridružite na toj obilatoj duhovnoj gozbi.

Program započinje u 15,20h sa muzičkim uvodom i u cijelosti će se prenositi preko interneta.

NADA KRALJEVSTVA

Regionalni Kongres Istraživača Biblije u Hrvatskoj

10 Srpnja/ Jula, 2016

Obećanja

„Molim Boga da vam srca obasja svjetlošću da možete razumjeti kakvo je bogato i slavno naslijeđe dao svojem narodu. Molim se da razumijete nevjerojatnu silinu njegove moći za nas koji vjerujemo. Jednako je djelotvorna i silna kao i sila koja je uskrisila Krista i posjela ga na počasno mjesto, Bogu zdesna na nebesima.“

Efežanima 1:18-20

SVANUĆE

Broj 8

Kolovoz 2016

Hrvatsko izdanje Članci u ovom
broju uzeti su iz tekući broja
časopisa
„Svanuće“ na engleskom jeziku

*First-class postage paid at Rutherford,
NJ. Published by The Dawn Bible Students
Association, 199 Railroad Avenue, East
Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.*

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle

Almirante Brown 684, Monte

Grande C.P, 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute,

P.O. Box 402, Rosanna,

Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal

50088, Rio de Janeiro, RJ

CEP 20050-971

BRITISH ISLES: Associated

Bible Students, 102 Broad Street,

Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,

British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18,

44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de

Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch

Bibelstudien- Vereinigung, Postfach

11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn),

199 Railroad Avenue, East Rutherford,

NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington,

#34, Serpentine Street, Richmond

Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,

Associazione Studenti Biblici, Via

Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Naše Pomazanje Od Boga 2

Međunarodne Biblijske Studije

Biti Sigurni U Božjoj Ljubavi 12

Živjeti Pod Božjim

Milosrdem 14

Bog Čisti i Pricjepljuje 16

Ljubav Ispunjava Zakon 18

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Liječenje Naroda 21

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition

AUGUST 2016

First Issue published December 2013

Printed in USA

Naše Pomazanje Od Boga

„A vi imate pomazanje od Svetoga, svi vi znate istinu.“
1. Ivan 2:20 NS

U HEBREJSKOM JEZIKU Starog Zavjeta, riječ mašah znači “pomazati,” i korištena je da opiše sveto ulje pomazanja koje je bilo korišteno u uređenju Šatora od sastanka. Riječ Mesija, koja znači “pomazanik,” je također dobivena iz mašah. Ta riječ odgovara Grčkoj riječi krio u Novom Zavjetu, od koje dolazi Kristos - prevedena “Krist,” koja isto znači “pomazanik.” Tijekom Starozavjetnih vremena, Izraelci, prema Gospodnjoj uputi, ceremonijalno su pomazivali svećenike i vladare. To je bila potvrda njihovog imenovanja u službu s Božjim odobrenjem. Aron je bio pomazan kao prvosvećenik nakon svog postavljenja u tu službu. (3. Moj. 8:12) Samuel je pomazao Šaula kao kralja nad Izraelom nakon što ga je Bog odredio kao svoj izbor. (1. Sam. 10:1) David je bio pomazan kao kralj u tri različite prilike. (1. Sam. 16:13; 2. Sam. 2:4; 5:3)

Sveto ulje pomazanja također je bilo korišteno da se pomaže Šator od sastanka i njegova oprema, pokazujući tako da su bili predani kao svete stvari. U Zakonu kojeg je Bog dao Mojsiju, on je propisao recept za ulje pomazanja. Bilo je od posebnog sastava, koji se sastojao od preciznih omjera izabраниh sastojaka - smirne, mirisnog cimeta, mirisne trske, kasije i maslinova ulja. (2. Moj. 30:22-33) Ako bi bilo tko napravio ili koristio tu posebnu mješavinu u bilo koju

neovlaštenu svrhu bio bi kriv za veliki prijestup. To je učinkovito pokazalo važnost i svetost imenovanja u službu koje je bilo potvrđeno sa pomazanjem sa svetim uljem.

Pomazivanje Izraelskih svećenika i kraljeva nagovještavalo je Božje imenovanje Isusa kao davno obećanog Mesije, ili pomazanika, koji će izbaviti svoj narod. Jedno od prekrasnih proročanstava u svezi Mesije nalazimo u ovim Izaijinim riječima: “Na njemu će duh Jahvin počivat`, duh mudrosti i umnosti, duh savjeta i jakosti, duh znanja i straha Gospodnjeg. Prodahnut će ga strah Gospodnji: neće suditi po viđenju, presuđivati po čuvenju, već po pravdi će suditi` ubogima i sud prav izricat` bijednima na zemlji. šibom riječi svoje ošinut će silnika, a dahom iz usta ubit` bezbožnika. On će pravdom opasati bedra, a vjernošću bokove.” (Iza. 11:2-5)

ISUSOVO POMAZANJE

Isus je bio pomazan u vrijeme svog krštenja na rijeci Jordan. On nije bio pomazan s uljem, nego sa onim što je sveto ulje pomazanja predstavljalo - Svetim Duhom. Ivan Krstitelj je potvrdio pomazanje Isusa, rekavši, “vidio sam kako duh kao golub silazi s neba i ostaje na njemu.” (Ivan 1:32) Na početku svoje službe, Isus je citirao dio proročanstva u svezi sebe: “Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje.” (Luka 4:18,19; Iza. 61:1,2)

Isus je pomazani “Krist,” i u skladu sa Biblijskim svjedočanstvom, on je bio vjeran do smrti u

izvršavanju uputa Nebeskog Oca. On je zbog toga bio visoko uzvišen. (Filip. 2:5-11; Hebr. 5:8-10) Međutim, Isus nije bio dovršenje božanske pripreme što se tiče pomazanika. Nebeski je Otac nadalje naumio da njegov Sin bude glavom pomazanog tijela nazvanog “crkva.” Apostol Pavao navodi da je Bog “stavio pod njegove noge, i dao ga, na vrh svemu, za glavu Crkvi koja je tijelo njegovo, punina Onome što Bog ispunjava potpuno njime samim...Doista, mi smo udovi njegova Tijela! Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu; dvoje njih bit će jedno tijelo. Otajstvo je to veliko! Ja smjeram na Krista i na Crkvu.” (Efež. 1:22,23; 5:30-32)

Činjenica da je “Krist” trebao biti sastavljen od mnogo udova bila je tajna i nije bila obznanjena sve do nakon prvog Kristovog dolaska. Apostol Ivan, govoreći grupi Gospodinovih sljedbenika, rekao je: “A vi - Pomazanje koje primiste od njega u vama ostaje i ne treba da vas itko poučava. Nego njegovo vas Pomazanje uči o svemu, a istinito je i nije laž, pa kao što vas je ono naučilo, ostanite u Njemu.” (1. Ivan. 2:27) Otkrivenje te tajne nije se moglo desiti sve do nakon Isusove smrti i uskrsnuća, da bi tako vrijednost njegovog prinosa mogla biti primjenjiva na sve koji su željeli postati članovima njegovog tijela. To je bilo neophodno da ih učini prihvatljivom žrtvom i potencijalnim članovima njegovog tijela. (Efež. 1:3-7; Kol. 1:18-22)

POMAZANJE CRKVE

Bila je nekolicina Isusovih sljedbenika, uključujući apostole, koji su vjerovali Isusovom svjedočanstvu da ako budu uzeli svoj križ i slijedili ga,

da će imati prednost dijeliti s njim njegovu slavu. (Mat. 16:24) Međutim, oni nisu mogli primiti pomazanje ili razumjeti njegovo značenje sve dok on nije ostvario pomirenje za njihove grijehе. “Krist doista ne uđe u rukotvorenu Svetinju, protulik one istinske, nego u samo nebo: da se sada pojavi pred licem Božjim za nas.” (Hebr. 9:24) Prema tome, Gospodin je uputio svoje učenike da čekaju u Jeruzalemu sve dok Sveti Duh ne dođe na njih. Deset dana nakon svog uznesenja, na dan Pedesetnice, obećano pomazanje došlo je od Oca preko Krista. (Luka 24:46-49; Ivan 14:26; Djela 1:4,5,8-14; 2:1-36)

U slučaju učenika koji su primili Sveti Duh na dan Pedesetnice, njima su bili dani posebni darovi kao izvanjski dokaz njihovog pomazanja. Gospodin je to smatrao neophodnim zato što je to bila u cijelosti nova priprema, koju prethodno nisu razumjeli ni cijenili niti sami učenici. Sposobnost da se govori “drugim jezicima” - ili poznatim jezicima - bilo je čudo, i bilo je neophodno u to vrijeme za širenje Evanđelja mnogim narodima, budući da nije bilo drugog medija izuzev riječi ustiju. “Jer ih je svatko čuo gdje govore njegovim jezikom.” (Djela 2:6) Također povezano sa pomazanjem je bilo i prosvjetljenje uma s obzirom na značenje mnogih Biblijskih tekstova. To je bilo predivno pokazano sa Petrovom propovijedi koja je uslijedila nakon što je on bio ispunjen sa Svetim Duhom. Kasnije su apostolima bili dani drugi darovi, kao što je sposobnost liječenja i istjerivanja demona. Te i druge moći bili su dani u svrhu davanja dokaza da je autoritet za njihovu službu došao od Boga, i također su služili kao ilustracija predivnih djela koja će biti učinjena u budućem Kristovom kraljevstvu. Ti posebni “darovi”

Duha došli su kraju sa smrću apostola., zato što je do tada služba Evanđelja već bila dobro utvrđena.

Isusovi sljedbenici tijekom Evanđeoskog Doba primili su isto pomazanje Svetim Duhom, izuzev da je moć da se čini čuda bila uskraćena zato što više nije bilo nikakve potrebe za tim očitovanjem božanske moći. Međutim, poput učenika, oni su svi iskusili predivno prosvjetljenje uma koje ih je izvelo iz tame ovog svijeta u čudesno svjetlo Kristovog Evanđelja. (1. Pet. 2:9)

POMAZANJE NASPRAM ZAČEĆA

Novi Zavjet opisuje dar Svetog Duha kao “pomazanje” i također kao “začeće.” Misao pomazanja odnosi se na službu, kao što je to bilo slučaj u Starozavjetnim predlikama. Tijekom Evanđeoskog Doba, mi smo bili “pozvani u jednoj nadi” našeg poziva. (Efež. 4:4) Apostol dalje navodi, što se tiče sebe i svih Isusovih sljedbenika, da svi trebaju “prema cilju težiti, k nagradi uzvišenog poziva Božjega u Kristu Isusu.” (Filip. 3:14) “Nagrada uzvišenog poziva Božjeg” je “božanska priroda” i prednost da se živi i vlada s Kristom u njegovom kraljevstvu tisuću godina. (2. Pet. 1:4; Mat. 19:28; Otkr 20:4,6) Naše pomazanje za tu posebnu službu je uvjetovano sa poslušnosti. “Jer ako smo zajedno s njime umrli, zajedno ćemo s njime i živjeti; ako trpimo, s njime ćemo vladati.” (2. Tim. 2:11,12) Povezano s našim pomazanjem je drugo djelo Svetog Duha koje se događa istovremeno, a na koje se u Svetom Pismu ukazuje kao na začeće. I pomazanje i začeće Svetim Duhom ograničeni su na one koje je Bog pozvao i prihvatio.

Dok je pomazanje pvezano sa službom za koju smo bili pozvani, začeće Svetim Duhom je sredstvo

putem kojega naši životi postaju suobličeni, iz dana u dan, primjeru kojeg nam je ostavio Krist Isus. Stoga, začće Duhom čini mogućim duboku promjenu u našem životu kao posvećenih vjernika. Mi ne možemo opisati riječima što se dogodilo, i promjena je nezamjetljiva našim prijateljima i bližnjima, izuzev što se očituje kroz naše zanimanje za istinu i naše predanje njoj. Dovoljno je da shvatimo, da je Bog, kroz svoj Sveti Duh, dao našim umovima sposobnost da razabiru duhovne stvari, omogućujući nam da izvlačimo iz njegove Riječi “skivenu mudrost, koju je Bog prije svijeta predodredio za slavu našu.” (1. Kor. 2:7-14) Apostol Pavao, u svojoj molitvi u korist braće u Efezu, molio se da Bog, kroz Sveti Duh, “dade duha mudrosti i otkrivenja u poznavanju njega: prosvjetljene su vam oči uma da možete znati koja je nada u njegovu pozivu.” (Efež. 1:17,18) To je svrha našeg začća Svetim Duhom, i oni kojima je bila ukazana milost da znaju i uistinu razumiju njihov poziv biti će poslušni njegovim uvjetima.

SVETO ULJE POMAZANJA

U skladu sa gore navedenim, razmotrimo sveto ulje pomazanja koje je bilo korišteno u predodžbenim pripremama starog Izraela. Kada su kralj ili svećenik bili pomazani, to je prikazivalo njihov božanski autoritet sa kojim su izvršavali tu dužnost. Povezana s pomazanjem bila je sposobnost da se primi uputa od Boga. Aron, prvi Izraelski prvosvećenik, bio je pomazan od Mojsija, koji mu je dao upute od Boga za njegovu službu. (3. Moj. 8:30) Što se tiče tih uputa, Bog je rekao da ih je dao Mojsiju “usta do usta, i to jasno, a ne u zagonetkama.” (4. Moj. 12:8) Sve upute koje su bile dane Mojsiju, koje je trebalo prenijeti različitim pomazanim slugama,

trebale su im pomoći da ostvare djelo koje im je Bog dao da ga izvrše.

Izgleda da je to posebno bila istina u slučaju Bezalela, koji je bio zadužen od Boga da izgradi Šator od sastanka sa svom njegovom opremom. Bilo je neophodno da bude napravljen točno u skladu sa Božjim uputama, kako bi tako u budućnosti mogao bacati ispravnu “sjenu” ili predsluku u korist crkve Evandeoskog Doba. (Hebr. 8:5) Što se tiče Bezalela, izvještaj navodi, “Napunio sam ga duhom Božjim koji mu je dao umješnost, razumijevanje i sposobnost za svakovrsne poslove: da zamišlja nacрте za radove od zlata, srebra i tuča; za rezanje dragulja, za umetanje; za rezbarije u drvu i poslove svakakve.” (2. Moj. 31:3-5) Bilo je predloženo da su ta svojstva - mudrost, razumijevanje, spoznaja i sposobnost - ista svojstva koja začće Svetim Duhom daje pojedincu koji je začet u sadašnje vrijeme. Osim toga, ta su četiri svojstva navjerovatnije bila predstavljena sa četiri sastojka - smirna, mirisni cimet, mirisna trka i kasija - koji su bili dodani maslinovom ulju u pravljenju svetog ulja pomazanja.

U receptu koji je bio dan Mojsiju za pripremu svetog ulja pomazanja, a što je zapisano u 2. Moj. 30:22-25, mi zapažamo da su količine slatkog cimeta i mirisne trske bile jednake - dvijesto i pedeset šekela svako. To sugerira da bi ta dva sastojka mogla dobro predstavljati “spoznaju” i “razumijevanje.” Spoznaja je činjenična informacija, i mi ju dobijamo kroz naše proučavanje Riječi Božje. Stoga, zbog našeg začća Svetim Duhom, naši su umovi bili prosvjetljeni i bilo nam je dato duhovno razlučivanje volje Božje, koja je utjelovljena u spoznaji koju smo dobili. To duhovno razlučivanje može

se usporediti sa razumijevanjem sa srcem. Tako, spoznaja i razumijevanje rade ruku pod ruku jedno s drugim, i od odgovarajuće su važnosti.

Kao sljedeće zapažamo da je količina smirne - pet stotina šekela - bila jednaka kombinaciji količina cimeta i mirisne trske. Izgleda da smirna predstavlja "mudrost," koja uzima spoznaju i razumijevanje koje smo stekli i pretače ih u odluke što se tiče Gospodnje volje u našem životu. Duhovna mudrost nam pomaže da vidimo stvari sa Božjeg stanovišta, umjesto sa "ludom mudrošću ovog svijeta." (1. Kor. 1:20) Konačni sastojak svetog ulja pomazanja bila je kasija - pet stotina šekela - što bi jako dobro moglo predstavljati svojstvo "sposobnosti za svakakve poslove." Za posvećene vjernike, sposobnost za obavljanje svakakvih poslova ima veze sa sposobnošću za izvršavanje ili ostvarivanje onoga što Bog očekuje od nas. (Efež. 2:10)

U Izaiji 11:2-5, tekstu koji je bio prethodno citiran, prorok navodi da će Sveti Duh počivati na Isusu, Mesiji, i da on bude pokazao svojstva mudrosti, spoznaje i razumijevanja. On će također imati na sebi, kaže Izaija, duh "savjeta i moći," što prenosi isto značenje kao i sposobnost obavljanja svakojakih poslova - to jest, spoznaja i sposobnost da ju se izvrši. U jednom drugom nadahnutom proročanstvu o Mesiji, Psalmista je napisao: "Ti ljubiš pravednost, a mrziš bezakonje, stoga Jahve, Bog tvoj, tebe pomaza uljem radosti kao nikog od tvojih drugova. Smirnom, alojem i kasijom mirišu ti haljine, iz dvorova bjelokosnih harfe te vesele." (Ps. 45:8,9)

MOĆ SVETOG DUHA

Govoreći o radu Svetog Duha, Apostol Pavao je u svojoj poslanici braći u Kolosima, rekao: "Zato i mi,

od dana kada to čusmo, neprestano za vas molimo i ištemo da se ispunite spoznajom volje Njegove u svoj mudrosti i shvaćanju duhovnome: da živite dostojno Gospodina i posve mu ugodite, plodni svakim dobrim djelom i rastući u spoznaji Božjoj.” (Kol. 1:9,10) Breme apostolove molitve bila je želja da se braća mogu potpuno podložiti moći Svetog Duha, kako bi radio u njihovim životima kroz Riječ Božju. Bude li to tako učinjeno, on je rekao, oni će hoditi dostojno Gospodina, i ugoditi mu u svemu.

“Dobro djelo” o kojemu je govorio apostol je ista vrsta djela s kojim se je bavio Isus tijekom svoje zemaljske službe. Ono se sastojalo od propovijedanja Evandjelja, činjenja dobrih djela svima s kojima je došao u kontakt, i polaganje svog života u služenju svojim učenicima. U vjernom izvršavanju takvih djela, postoji koristan izdanak - razvoj plodova i milosti Duha. Apostol Pavao navodi o Isusu da “premda je bio Sin, iz onoga što je prepatio naučio se poslušnosti.” (Hebr. 5:8) Njegova složena i iskušavajuća iskustva rezultirala su iz činjenja dobrih djela. Isus je bio svjetlo na tamnom mjestu, i on je posvjedočio da “tama...mrzi svjetlo.” (Ivan 3:19,20)

Apostol Pavao opisao je Isusa kao onoga koji je “podnio toliko protivljenje grešnika protiv sebe,” i da bi smo ga mi trebali “promotriti,” da se “ne premorimo i ne klonemo u svojim umovima.” (Hebr. 12:3) Zaista, protivljenje i ismijavanje također će biti udio svih Božjih pomazanika budu li vjerno slijedili svoju glavu, Krista Isusa. Oni mogu biti više nego pobjednici, ne njihovom vlastitom snagom, nego samo sa snagom i utjecajem Svetog Duha.

Neka bi smo imali uvijek rastuće cijenjenje ilustracija i uputa koje nam je Bog dao u svojoj Riječi s obzirom na naše pomazanje. Neka nam to pomogne razabrati naš odnos sa njim i do određene mjere razumjeti kako moć Svetog Duha djeluje u nama donoseći plod kojeg on želi, a što će nas na koncu obučiti za mjesto u njegovom kraljevstvu. Kakav je bogati blagoslov za nas da znamo, kako je navedeno u našem uvodnom tekstu, da mi imamo “pomazanje od Svetoga,” - našeg punog ljubavi Boga i Nebeskog Oca.

Biti Sigurni U Božjoj Ljubavi

Ključni redak: „Što ćemo dakle reći na to? Ako je Bog za nas, tko može protiv nas.“
Rimljanima 8:31

Izabrani tekst:
Rimljanima 8:28-39

TEMELJ DANAŠNJE
pouke je dan sa ovim dragocjenim obećanjem: „A znamo da sve zajedno djeluje na dobro onima koji ljube Boga; onima koji su pozvani po njegovoj nakani.“ (Rim. 8:28) U tim riječima, mi učimo da je

Božja namjera tijekom sadašnjeg Evanđeoskog Doba pozivati jedan poseban narod, na kojeg je ovdje ukazano kao „pozvani,“ između čovječanstva.

Poznavajući tu posebnu Božju namjeru u sadašnje vrijeme pomaže nam shvatiti potrebu za „odlaganjem“ palih tjelesnih karakteristika i želja, i „odjenuti se u novoga čovjeka,“ koji teži biti preobražen u Isusov lik. (Kol. 3:8-15) Isus je rekao svojim učenicima, "Ne zgrćite sebi blago na zemlji, gdje ga moljac i rđa nagriza i gdje ga kradljivci potkapaju i krađu. Zgrćite sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne nagriza i gdje kradljivci ne potkapaju niti krađu. Doista, gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce.“ (Mat. 6:19-21)

Takav će nas životni pravac nužno staviti u sukob sa svijetom. Petar nam je rekao da to očekujemo, rekavši, „Ljubljeni! Ne čudite se požaru što bukti među vama da vas iskuša, kao da vam se događa štogod neobično! Naprotiv, radujte se kao zajedničari Kristovih

patnja da i o Objavljenju njegove slave mognete radosno klicati.“ (1. Pet. 4:12,13)

Međutim, takve bi kušnje i patnje, trebale jedino ojačati našu odanost Bogu. Apostol Pavao je rekao da se je on radovao u svojim patnjama i u „Kristovim mukama,“ i mi također imamo prednost pridružiti mu se u ispunjavanju „te tajne...to jest Krist u vama, nada slave.“ (Kol. 1:24,27) Jakov je slično tome rekao da su naše kušnje neophodne: „Pravom radošću smatrajte, braćo moja, kad upadnete u razne kušnje znajući da prokušanost vaše vjere rađa postojanošću. Ali neka postojanost bude na djelu savršena da budete savršeni i potpuni, bez ikakva nedostataka.“ (Jakov 1:2-4)

Naše složene kušnje vjere ublažene su sa shvaćanjem da je Bog obećao da on neće dopustiti da u naš život dođe bilo koje iskustvo a za koje on vidi da ga mi ne možemo nositi. (1. Kor. 10:13) Nama je također zajamčeno da „malenkost naše časovite nevolje donosi nam obilato, sve obilatije, breme vječne slave.“ (2. Kor. 4:17) Zaista, naše nevolje, u usporedbi sa nadom našeg poziva, su neznatne. Isus je rekao, „Uzmite jaram moj na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim. Uistinu, jaram je moj sladak i breme moje lako.“ (Mat. 11:29,30)

Izraz u našem Ključnom Retku, „Ako je Bog za nas...,“ mogao bi na prvi pogled dati utisak da postoji nekakvo sporno pitanje pa da briga Nebeskog Oca skrbi nad nama. Međutim, kada razmotrimo naredne retke u našoj pouci, mi brzo shvaćamo da je prava važnost tih riječi da budući da je Bog za nas, ništa nemože uspješno raditi protiv nas. Ništa nas, zaključuje Pavao, „neće moći rastaviti od ljubavi Božje, koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našem.“ (Rim. 8:39)

Živjeti Pod Božjim Milosrdem

***Ključni redak: „Stoga se on smiluje kome hoće i otvdnjuje koga hoće.“
Rimljanima 9:18***

***Izabrani tekst:
Rimljanima 9:6-18***

U RANIJIM poglavljima Pavlove poslanice Rimljanima on objašnjava do u detalje kako Izrael nije uspio držati Zakon kako su obećali da budu. (Rim. 3:20; 2. Moj. 19:5-8) Opravdanje, ili pravednost,

Pavao nadalje kaže, dolazi jedino Božjom „milošću, putem otkupljenja koje je u Kristu Isusu.“ (Rim. 3:24) U retku 28 on dodaje, „Stoga smatramo da je čovjek opravdan vjerom bez djela Zakona.“ Ovaj prijelaz sa Mojsijevog Zakona u Božju milost kroz Krista bio je težak za prihvatiti mnogim ranim Židovskim Kršćanima.

Neki su tumačili da riječi naše pouke uče da je Bog zauvijek odbacio Izrael u korist Kristovih sljedbenika. Međutim, ta ideja o „zamjeni“ uopće nije bila ono što je Pavao propovijedao. Naš Ključni Redak nije odbacivanje Izraela, nego je izjava koja pokazuje da Svemogući ima milosti za dijeliti. Stvar je isključivo njegovog vlastitog posla kome će ih dati. Bog je dao prirodnom Izraelu izvjesne milosti i prednosti kao naciji što je sa sobom nosilo odgovarajući blagoslov, ali oni su ga uvijek iznova odbacili. Gospodin ni u kakvom smislu riječi ne bi bio dužan nastaviti sa svojim povlaštenim blagoslovima za njih, a da ignorira druge ništa manje vrijedne. U skladu s time, Pavao kaže bilo bi u potpunosti ispravno za Boga da prekine sa svojim

posebnim milostima za one koji ih ne bi koristili, i dati ih drugima.

Kako bi naglasio svoju poantu, Pavao se okreće ka Izraelskoj povijesti. On kaže, „Ali ne kao da se izjalovila riječ Božja. Jer nisu Izrael svi koji potječu od Izraela; i nisu svi djeca Abrahamova zato što su njegovo potomstvo, nego po Izaku će ti se nazivati potomstvo; to jest: djeca tijela nisu i djeca Božja, nego - djeca obećanja računaju se u potomstvo.“ (Rim. 9:6-8) Božje obećanje što se tiče prirodnog sjemena Abrahamovog ostvarilo se zbog čudesnog rođenja Izaka, koji je sam bio Abrahamovo dijete obećanja.

Pavao također govori o Jakovu i Ezavu, Izakovim sinovima, govoreći, „Pa kad još blizanci ne bijahu rođeni niti učiniše što dobro ili zlo - da bi trajnom ostala odluka Božja o izabranju: ne po djelima, nego po onome tko poziva.“ (redak 11) Ovdje Pavao, koristi Jakova i Ezava kao sliku dviju klasa. Ezav je bio prvorođeni. On je bio uspješan, ali svjetovna uma, prikladno prikazujući prirodni Izrael. Jakov je bio mlađi. On nije bio savršen, ali je pokazivao više zanimanja za obećanja data njegovoj obitelji, i prikladno prikazuje crkvu – duhovni Izrael. Božji izbor Ezava da predočava prirodni Izrael nije bilo ništa njemu nauštrb. Zaista, naciji Izrael bile su date „riječi Božje“ i prva prilika da prepoznaju i prihvate Mesiju kada im dođe. (Rim. 3:1, 2; Gal. 3:21-24)

Spominjanje da je Faraonovo srce bilo otvrdnuto bi također odjeknulo kod Pavlove Židovske publike. (Rim. 9:17) Faraonu je bilo dozvoljeno da otvrdne svoje vlastito srce s razmišljanjem kako je on bio iznad nevolja, a ne zbog toga što ga je Bog prisilio da tako postupa. U retku 21 nas se podsjeća da „lončar“- Bog –

ima „vlast nad glinom da od istoga tijesta načini jednu posudu za nešto časno a dugu za nečasno?“ – to jest, manje časno. U sažetku, naš Ključni Redak ne znači da mi gubimo našu slobodnu volju, nego nas podsjeća da su Božji putevi viši od naših puteva. (Iza. 55:9)

Pouka tri

Bog Čisti i Pricjepljuje

Ključni redak:
„Promotri, stoga,
dobrotu i strogost Božju:
prema onima koji su pali
srogost, a prema tebi
dobrotu, ako ustraješ u
njegovoj dobroti, i nače
ćeš i ti biti odsječen.“
Rimljanima 11:22

Izabrani tekst:
Rimljanima 11:11-24

GOVORIVŠI Rimskim Židovima do ovog trenutka, Pavao sada skreće pažnju na Rimske neznabošce. Izrael, kao nacija, „spotaknuo se“ ne prihvatajući njihovu priliku kao nacije da postanu članovima novog stvorenja. (Rim. 11:9,11) Međutim, Pavao kaže da je njihovo spotaknuće privremeno. „Pitam dakle: Zar je Bog odbacio narod svoj?

Nipošto? Ta i ja sam Izraelac, iz potomstva Abrahamova, plemena Benjaminova. Nije Bog odbacio naroda svojega koga predvidje.“ (Rim. 11:1,2) Ova jasna izjava je jedna od mnogih koja ukazuje na činjenicu da će Izrael imati udjela u Božjim blagoslovima svim narodima na zemlji. (1. Moj. 12:3; 22:18)

Premda je Pavlova namjera u našoj pouci pokazati važnost ljudi iz naroda u Božjem planu, on je i dalje uvelike želio da njegova Židovska braća postanu posvećenim sljedbenicima Krista. Pavao je ranije

govorio o „silnoj potištenosti i neprestanoj boli u srcu,“ jer je želio da je mogao zamjeniti mjesto sa svojim sunarodnjacima kada bi oni samo prihvatili Krista. (Rim. 9:1-5) Međutim, njihov nedostatak vjere u Božje obećane duhovne blagoslove prouzročio je da Izrael, kao nacija, bude odbačen sa svog posebnog položaja.

U našoj pouci, Pavao uspoređuje odbacivanje Izraela sa granama koje su bile odlomljene sa drveta masline. (Rim. 11:17) Zakon je bio odgajatelj koji je trebao voditi Židove Kristu, ali kada je Krist došao oni su ga odbacili. (Gal. 3:24; Iza. 53:3; Luka 9:22) Nakon što je bio odbačen od svog vlastitog naroda, Isus je objavio da su oni izgubili Božju naklonost. (Mat. 23:37,38) „Otkidanje“ grana koje je uslijedilo došlo je do svakog Židova koji je odbio prihvatiti Isusa kao njihovog Mesiju. Ipak, Pavao tvrdi da je to što je Izrael izgubio Božju naklonost bilo više blagoslov nezabošcima nego trajna šteta Izraelu. (Rim. 11:25-28)

Kada su jednom prirodne „grane“ bile odlomljene, bilo je prostora za „divlje“ grane – ljude iz naroda – da budu pricijepjeni i da tako zauzmu njihovo mjesto. Te bi nove grane odmah uzimale od svetog korijena stabla. (redak 17) Oni tako pricijepjeni postali su dionicima izvornog korijena božanske naklonosti obećane u Abrahamskom savezu, jer Božja je namjera imati nebesku obitelj privučenu između čovječanstva – Židova i nezabožaca podjednako. (Efež. 1:3-12)

Pavao nas kao pricijepjene grane, upozorava da se „ne uzvisujemo nad grane“ koje su bile odlomljene. Trebali bi ponizno imati na umu da mi ne zaslužujemo biti u „korijenu“ Abrahamskog obećanja. Umjesto toga, obećanja dana Abrahamu su nam, vjerom, dozvolila

imati udjela u njihovom „korijenu i sočnosti.“ (Rim. 11:17,18) Osim toga, baš kao što je Izrael bio odlomljen zbog nevjerovanja, i nama bi se moglo dogoditi isto ne budemo li vjerni našem pozivu. Mi trebamo zadovoljiti isti standard ljubavi koji je bio temelj Zakona. Pavao, stoga, kaže, „Ne uznosi se nego strahuj.“ (reci 20,21)

U našem Ključnom Retku Pavao govori o važnom prijelazu u Božjem planu. Zato što su Izraelci stalno prestupali Božji Zakon, kojeg su obećali držati, oni su iskusili „strogost Božju,“ kada ih je on odlomio od svoje naklonosti. U isto vrijeme, mi vidimo „dobrotu...Božju“ u davanju njegove naklonosti novim Poganskim granama, koji će na koncu postati dijelom nevjeste Kristove, da žive i vladaju s njim. (Otkr. 20:4,6)

Pouka četiri

Ljubav Ispunjava Zakon

Ključni redak: „*Nikome ništa ne dugujete, osim da ljubite jedan drugoga: jer onaj tko drugoga ljubi, ispunio je zakon.*“
Rimljanima 13:8

Izabrani tekstovi:
Rimljanima 12:1,2;
13:8-10

NEKI ŽIDOVSKI obraćenici inzistirali su na tome da je držanje različitih obilježja Mojsijevog Zakona bilo uvjet življenja u Kristu. Kroz argumente iz različitih uglova, Pavao je odgovorio na svaki prigovor tih koji su uzrokovali razdor. On je istaknuo da nijedan Židov nije primio život kroz Zakon, nego da im je umjesto toga pokazao da su svi bili grešnici kojima je potreban otkupitelj. On im je pokazao da je vjera u Krista bila

jedini put da se oslobode od svojih grijeha i dobiju život. (Rim. 3:20-24)

U svem svojem propovijedanju, Pavao je istaknuo da je Božji plan od početka bio da se ophodi sa svojim narodom po vjeri. (Gal. 3:8) Temeljeno na argumentima iznešenim u prvih jedanaest poglavlja Rimljanima, on započinje sljedeće poglavlje, govoreći, „Zaklinjem vas stoga, braćo, milosrđem Božjim, prinesite svoja tijela na žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu, kao svoje razumsko bogoštovlje.“ (Rim. 12:1)

U ovim riječima, mi vidimo Božji poziv upućen nama da postanemo članovima tijela Kristovog. Prihvatanjem tog poziva, i vođeni snagom Svetog Duha, mi postajemo „sinovi Božji.“ (Rim. 8:14) Budemo li „vjerni do smrti,“ nama je obećana „kruna života“ – besmrtnost, božanska priroda. (Otkr. 2:10; Rim. 2:7; 2. Pet. 1:4) Mi ćemo potom suditi svijetu u idućem dobu, vremenu Kristovog zemaljskog kraljevstva. (1. Kor. 6:2) Sa takvim izgledom, ispunjenje našeg zavjeta posvećenja je uistinu samo „razumsko bogoštovlje.“

Pavao nas dalje upućuje, „I ne suobličujte se ovome svijetu, nego se preobražavajte obnavljanjem svog uma: da možete prosuditi što je to dobra i ugodna i savršena volja Božja.“ (Rim. 12:2) Mnogo toga se podrazumijeva u riječima „nego se preobražavajte.“ Kao prvo, ne bi smo se trebali dati zaplesti sa stvarima ovog svijeta, jer ako „po tijelu živimo,“ umrijet ćemo. (Rim. 8:13) Mi moramo razviti stav u kojemu ćemo „potpunom radošću smatrati“ kada prolazimo kroz različita iskušavajuća iskustva. (Jakov 1:2-4) Mi također trebamo proučavati Božju Riječ kako bi smo bolje razumjeli njegove planove i namjere, i bili priznati od njega. (2. Tim. 2:15) I na koncu, neophodno je da

proučavamo Isusovu osobnost i da joj budemo suobličeni. (Hebr. 12:2-4)

U našem Ključnom Retku, uputa da „nikome ništa ne dugujemo, osim da ljubimo jedan drugoga,“ sugerira suprotno stanje srca od onoga koji gleda svog bližnjeg sa strogo zemaljskog, materijalnog gledišta. Isus je rekao da mi jedni drugima dugujemo ljubav. „Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio! Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam.“ (Ivan 15:12-14)

Zaključne riječi našeg Ključnog Retka, „jer onaj tko drugoga ljubi, ispunio je Zakon,“ donose kontrast „zakona“ nasuprot „vjera koja ljubavlju djeluje,“ u skladno slaganje. (Gal. 5:6) Slično tome, Isus je rekao da ljubiti Boga isto tako kao i svog bližnjeg jesu dvije najveće zapovijedi o kojima „visi sav Zakon i Proroci.“ (Mat. 22:36-40) Jednostavno rečeno, Pavao kaže, „Ima li koja druga zapovijed, sažeta je u ovoj riječi: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samog...stoga je ljubavi ispunjenje Zakona.“ (Rim. 13:9,10)

Liječenje Naroda

„I pokazao mi je rijeku vode života, bistru kao kristal, kako teče iz prijestolja Božjega i Janjetova posred glavne ulice gradske. A s jedne i druge strane rijeke nalazilo se drveće života koje je donosilo dvanaest uroda godišnje – svakog je mjeseca davalo plod. A lišće drveća bilo je za liječenje naroda.“ - Otkrivenje 22:1,2 NS

Predgovor: Ubrzo nakon što je ovaj članak bio završen, mi i cijeli svijet saznali smo za tragične događaje koji su se dogodili u noćnom klubu u Orlando, Florida tijekom ranih jutarnjih sati u Nedjelju, 12 Lipnja. Četrdeset i devet ljudi je poginulo dok su deseci bili ranjeni u tom masovnom pokolju, što čini taj stravičan čin nasilja jednim od najgore vrste u suvremenoj povijesti Sjedinjenih Država. U vrijeme pisanja ovog teksta, provedba zakona i drugi vladini službenici su samo u ranim fazama istraživanja motiva i drugih detalja oko tog ubojstva. Bez obzira na ono što će se saznati u narednim tjednima, takav gnusan zločin kakav je bio počinjen u Orlando žalosno razotkriva mentalnu i moralnu bolest svijeta današnjice – fokus ovog članka. Ali koliko smo samo zahvalni, da Bog ima vječni lijek za tu bolest – njegovo kraljevstvo pravednosti, koje će ostvariti izlječenje svih naroda i nacija. Mi se nastavljamo gorljivo moliti da Božje kraljevstvo uskoro dođe, i da privede kraju ovu od grijeha bolesnu i zamornu noć grijeha i smrti.

MI ŽIVIMO u bolesnom svijetu. To je smrtonosna bolest koja je počela kada su naši praroditelji

izgubili savršenost u Edenu zbog neposlušnosti, i koja je danas dosegla kritične razmjere. Glavne bolesti koje su dovele do tog stanja jesu grijeh i sebičnost. Grijeh se podsmjehuje Božjim zakonima, i sebičnost je prekomjerno inzistiranje na vlastitim interesima bez obzira na posljedice koje bi to moglo imati po druge. Neki od simptoma tih smrtonosnih bolesti jesu ponos, mržnja, i žudnja za moći koja ne tolerira ometanje, čak po cijenu ubojstva.

Jedno od najživopisnijih opisa te kobne bolesti ljudskog društva je ono koje nam je dao Apostol Pavao kad je napisao, “A ovo znaj: u posljednjim danima nastat će teška vremena. Ljudi će doista biti sebeljupci, srebroljupci, preuzetnici, oholice, hulitelji, roditeljima neposlušni, nezahvalnici, bezbožnici, bešćutnici, nepomirljivci, klevetnici, neobuzdanici, goropadnici, neljubitelji dobra, izdajice, brzopletnici, naduti, ljubitelji užitka više nego ljubitelji Boga.” (2. Tim. 3:1-4 JB)

U sadašnje vrijeme zemlja, more, rijeke, jezera, i atmosfera su svi bili zagađeni čovjekovom nesposobnošću da ispravno koristi resurse koje mu je Bog pružio. No, najgore od svih onečišćenja je zagađenje čovjekovog uma i srca sa grijehom i sebičnosti. Još od Adamove neposlušnosti u Edenu, ti zagađivači raširili su se po čitavoj zemlji, pogađajući čovječanstvo i različita društva koje su oni pokušali stvoriti. Međutim, sada u ovim „posljednjim danima,“ situacija je postala akutna, jer kad pogledamo oko nas, rak grijeha i sebičnosti sada dostiže neslućene i zlokobne razmjere.

DILEMA PROREČENA

Sadašnji kaos i tjeskoba koji su neočekivano došli na svijet nisu iznenađenje Gospodinu. Postoje mnoga proročanstva iz njegove Riječi koja su prognozirala takvo stanje. Jedno od njih, predstavljeno simboličnim jezikom, nalazimo u ovim Izaijinim riječima: „Gle, Jahve razvaljuje zemlju, razara je, nakazi joj lice, raspršuje stanovnike njene. Svećenik će biti k'o i narod, gospodar k'o i sluga, gospodarica k'o i sluškinja, prodavač k'o i kupac, zajmodavac k'o i zajmoprimac, vjerovnik k'o i dužnik. Opustošena će biti zemlja, opljačkana sasvim, jer je Jahve odlučio. Zemlja tuži, vene, svijet gine, gasne, nebo sa zemljom propada. Oskvrnjena je zemlja pod žiteljima svojim, jer prestupiše Zakon, pogaziše odredbu, Savez vječni razvrgoše.“ (Iza. 24:1-5 JB)

Riječi „zemlja“ i „svijet“ kada su korišteni u biblijskom proročanstvu, kao što je to slučaj u gornjem tekstu, često označavaju društvenu ili građansku strukturu koja postoji u bilo kojem trenutku, od kojih su ljudi jedno od najvažnijih dijelova. Međutim, u proročanstvima je također često ukazano na planetu Zemlju, i ponekada postoji ispreplitanje simboličnog i doslovnog u istom proročanstvu. Primjer toga je Psalam 46:6,10. Redak 6 glasi, „Bjesnjeli su pogani, tresla su se kraljevstva: on je glas svoj pustio i zemlja se rastopila.“ (VKJ) U ovom se retku zemlja „rastapa,“ ali u retku 10 zemlja i dalje postoji, i Božje ime je uzvišeno na njoj. Mi citiramo: „Primirite se i znajte da je jesam Bog: ja ću biti uzvišen među poganima, ja ću biti na zemlji uzvišen.“

U ovom proročanstvu o vremenu u kojem mi sada živimo, simbolična zemlja se „rastapa,“ dok

doslovni planet Zemlja ostaje. Zaista, božanskom odlukom pobješnjelim narodima, mir je doveden čovječanstvu, i Božje ime postaje uzvišeno među narodima. Slično tome, u proročanstvu koje je gore citirano iz Izaije 24, mi nalazimo da je sibična zemlja „razvaljena“ i „oskvrnjena,“ i u njemu mi vidimo izravnavanje svih segmenata ljudskog društva. Sve je to na veliko zaprepaštenje svijetovno mudrima.

BOŽJI PLAN ZA SPASENJE ČOVJEKA

Kao što je istaknuto u Psalmu 46:10, u od Gospodina određeno vrijeme on će reći pobješnjelim narodima na zemlji, „Primirite se i znajte da ja jesam Bog.“ To ukazuje na božansku intervenciju u ljudska zbivanja u trenutku kada, ukoliko bi bili ostavljeni njihovim vlastitim planovima, od grijeha bolesni i sebičan narod bi doživio potpuni neuspjeh u svojim nastojanjima da riješe probleme koje su navukli na sebe. Prema tome, u našem pristupu ovoj temi, trebali bi smo imati na umu da je veliki Stvoritelj i dalje zainteresiran za svoja ljudska stvorenja, i da će ih izbaviti. Čovjeku neće biti dopušteno da se uništi, bilo oružjem, zagađivanjem, ili bilo kojim drugim katastrofičnim silama.

U Bibliji nam je na različite načine predstavljen Božji predivni plan za spasenje čovječanstva od posljedica grijeha i sebičnosti. Nacrt jednog od tih načina počinje sa pripovijesti o Edenskom Vrtu. Mi čitamo da je u tom vrtu Gospodin dao „svako stablo ugodno pogledu i dobro za hranu, i stablo života usred vrta i stablo spoznaje dobra i zla. I rijeka je tekla iz Edena da natapa vrt.“ (1. Moj. 2:9,10)

PRVOBITNI RAJ

Područje „vrta“ pripremljeno za čovjeka u Edenu bilo je očito vrlo prekrasan i predivan raj. Ideja o raju za čovječanstvo često je bila povezana sa nekom vrstom duhovnog postojanja daleko izvan našeg planeta. Međutim, Božja namjera od početka je bila da zemlja treba biti čovjekov raj. Eden, mali dio zemljišta kojeg je Bog pripremio za naše praroditelje, bio je primjer kakva je cijela zemlja trebala biti, i na koncu će i biti, kada Božji slavni plan što se tiče čovjeka bude bio u potpunosti ostvaren.

U Edenu je veliki naglasak bio stavljen na ljepotu. U opisivanju drveća u vrtu najprije su bila opisana ona „ugodna pogledu,“ a zatim ona koja su bila „dobra za hranu.“ Mi iz toga zaključujemo da Bog nije samo napravio pripreme za podržavanje života svojih ljudskih stvorenja, nego da je također želio da uživaju u životu kroz cijenjenje prekrasne okoline koja ih je okruživala. Bog je bio oduševljen sa svojim ljudskim stvorenjem, i on je želio da se oni raduju njemu bivajući stalno podsjećani na njegovu ljubav i brigu.

ZABRANJENO VOĆE

Edenski Vrt, osim svog životodavnog drveća, sadržavao je i ono nazvano „stablo spoznaje dobra i zla.“ (1. Moj. 2:9) Nije nužno da poznamo prirodu tog drveta. Važna pouka za nas je da je našim praroditeljima bilo zabranjeno jesti s njega, i za kršenje te zapovijedi bila je vezana smrtna kazna. (reci 16,17) Tijekom dugih stoljeća od kad su Adam i Eva sagriješili, ljudska je rasa stjecala „spoznaju o...zlu.“ U skladu s time, tijekom tisuću godina Kristovog kraljevstva oni će imati priliku stjecati „spoznaju o dobru.“ Čovjekova iskustva i sa

„dobrom i zlom“ omogućit će mu da na koncu napravi u potpunosti obavješten izbor između tog dvoga.

U Edenskom Vrtu je također bila rijeka, koja je „tekla iz Edena da natapa vrt.“ (1. Moj. 2:10) Nama je stoga rečeno da su u tom prvobitnom vrtu bila životodavna drveća, i rijeka je bila tamo da dadne vode. Međutim, zato što su naši praroditelji bili neposlušni Bogu, oni su bili istjerani iz tog vrta u zemlju punu „trnja i korova“, na kojoj će živjeti sa trudom i znojem, sve dok ne umru. (1. Moj. 3:18,19) Izvještaj nastavlja, „Zato ga Jahve, Bog, istjera iz vrta edenskoga da obrađuje zemlju iz koje je i uzet. Istjera, dakle, čovjeka i nastani ga istočno od vrta edenskog, pa postavi kerubine i plameni mač koji se svjetluca - da straže nad stazom koja vodi k stablu života.“ (reci 23,24)

Apostol Pavao je napisao, „Jer plaća za grijeh je smrt, a milosni dar Božji je život vječni po Kristu Isusu, Gospodinu našem.“ (Rim. 6:23) Smrt je bila kazna koja je bila stavljena na čovjeka. Protjerivanje iz Edena i njegovog drveća života ka trnju, korovu, i trudu bili su načini na koje je Gospodin primjenio tu kaznu. Kako su učinkoviti bili ti „krvnici.“ Čovjek je šest tisuća godina bio stvorenje u patnji i umiranju, nesposobno na nadvlada opasnosti njegovog prirodnog okruženja, i nedostatak njegovog palog mentalnog i moralnog vladanja. On je stoga i dalje umiruće stvorenje, bez sposobnosti da umakne izvjesnoj sudbini.

LIJEK ZA ČOVJEKA

Premda su se kroz stoljeća svi ljudski planovi i nastojanja da poboljša uvjete pale rase pokazali neuspješnima, Bog ima plan koji će uspjeti. Njegovo je središte njegovo Mesijansko kraljevstvo. Ukratko, taj

plan je, kroz Krista, ponovno uspostaviti božanski autoritet na zemlji. Na njega je sugerirano u molitvi kojoj je Isus poučio svoje sljedbenike, „Neka dođe kraljevstvo tvoje. Neka bude volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji.“ (Mat. 6:10) Čovjek je u svojoj sadašnjoj i stalno pogoršavajućoj dilemi zbog neposlušnosti božanskom zakonu, i jedino će kroz poslušnost Stvoriteljevom zakonu biti u stanju uživati mir, zdravlje i život.

Taj kraljevski lijek za čovjekove mnoge bolesti koje je navukao na sebe kroz neposlušnost, predstavljen nam je na mnoge načine u Bibliji. Jedan od tih je sadržan u riječima našeg uvodnog teksta, Otkrivenje 22:1,2. Ti retci govore o „čistoj rijeki vode života, bistroj kao kristal: koja izvire iz prijestolja Božjega i Janjetovog.“ „Prijestolje“ Božje sugerira pokazivanje božanskog autoriteta na zemlji. „Janje“ je također spomenuto, što nas podsjeća da će iskazivanje Božjeg autoriteta biti kroz Krista, „Janje Božje“ koji je umro za „grijehe svijeta.“ (Ivan 1:29) Tako će biti omogućena ponovna uspostava božanske volje među svijetom čovječanstva, za koje je Krist umro.

„RIJEKA“

Na nekim mjestima u Bibliji voda je korištena da simbolizira sredstvo čišćenja u srcu i umu – čišćenja Riječju istine. (Ezek. 36:25; Efež. 5:26; Hebr. 10:22) Međutim, u našim uvodnim retcima, ona predstavlja život – „čista rijeka vode života,“ koja je „bistra kao kristal.“ Iako je to simbolična rijeka, kada mi čitamo o njenoj nenoj čistoći i bistrini, podsjeća nas se kroz tu suprotnost kako je čovjek uvelike zagadio prirodne rijeke na zemlji. Umjesto da su životo podržavajuće,

sasvim je suprotan slučaj u mnogim dijelovima svijeta. Kako bi beznadan bio izgled za čovjekovu budućnost na zemlji da Gospodin nije napravio predivne pripreme!

Redak 2 našeg uvodnog teksta kaže, opet simboličnim jezikom, da je „s obje strane rijeke“ bilo „drveće života.“ Kada su naši praroditelji prekršili Božji zakon oni su bili istjerani iz Edena kako ne bi mogli uzimati od drveća života koje je Gospodin tamo zasadio. Kao što je prethodno citirano, Bog je „istjerao čovjeka“ iz vrta i postavio „kerube“ i „plameni mač“ na njegov ulaz da čuvaju „put do stabla života.“ (1. Moj. 3:24)

Tako je Bog osigurao da kako čovjek ne bi imao nikakve prilike da produži svoj život. On je sagriješio, i sada je kazna – „jer prah si i u prah ćeš se vratiti“ – pala na njega. (redak 19) Nije bilo načina da se čovjek izvuče iz te kazne. Međutim, Bog je i dalje volio svoja zemaljska stvorenja, i određeno je vrijeme napravio pripremu za njihov spas iz smrti. Ta je priprema bio Isus, koji je u simbolima proročanstva postao „Janje Božje“, „Jaganjac, koji bijaše zaklan,“ za grijeh svijeta. (Ivan 1:29; Otkr. 5:12)

I sada, u recima naše pouke, mi nalazimo „Janje“ ovlašteno sa vladalačkim autoritetom. Iz Janjetovog prijestolja, i prijestolja Božjeg, teče voda života. Ona nije simbolizirana kao da sadrži ograničenu opskrbu, kao što su ribnjak ili jezero, nego kao rijeka tekućica, i sa obje strane rijeke je „drveće života.“ To je kao da je u ostvarivanju Božjeg plana sa prijestolja došla uputa da Kerubi više ne trebaju držati ljude podalje od drveća života, nego da je sada došlo vrijeme za njih, da se kroz poslušnost zakonima kraljevstva, vrate u Božju

naklonost i imaju slobodan pristup izvoru života kojeg su bili lišeni zbog grijeha.

OBILAN PLOD

Što se tiče tog budućeg drveća života, proročanstvo navodi da će ono „donositi dvanaest uroda godišnje,“ i da će donositi plod „svakog mjeseca.“ Taj način izražavanja je zanimljiv, u smislu da sugerira stalan, neprekidan izvor životodavnog ploda. To je simboličan jezik, ali služi kao podsjetnik toga kako je kako si čovjek bijedno nije uspio osigurati čak ni osnovne životne potrebe.

Istina je da u izvjesnim područjima, kao što je Sjeverna Amerika, i u mnogim dijelovima Evrope, hrane ima u izobilju, i mogli bi smo skloni misliti o cijelom svijetu sa stanovišta naše ograničene okoline. Istina je da na zemlji u cijelini mnogi milijuni gladuju, i značajan dio čovječanstva nikada ne dobiva dovoljno hrane. Mi govorimo o našem društvu kao o relativno bogatom, ali imajmo na umu da naš „svijet“ predstavlja vrlo mali dio planeta, kojega je veliki dio gladan i gladuje.

Mi ne znamo detalje o tome kako će Gospodin opskrbiti sa obiljem hrane milijarde koje će na koncu ispuniti zemlju u skladu sa božanskom odlukom, ali mi znamo da je on u potpunosti sposoban učiniti to. Dok ne trebamo misliti o plodu simboličnog „drveća života“ kako predstavlja doslovnu hranu, mi znamo da će čovjek trebati hranu, kao i naši praroditelji u vrtu. Čovječanstvo će biti opskrbljeno u kraljevstvu sa svom zdravom hranom koja je potrebna, i kroz vjeru i poslušnost, također će biti dostupni i simbolični plodovi drveća života. Takve obilne pripreme omogućit će čovjeku da živi zauvijek.

Naš nas tekst nadalje obavještava što se tiče „drveća života“ da će njegovo lišće biti „za liječenje naroda.“ U jednom drugom proročanstvu o „rijeci vode života“ gdje je prikazana kako teče iz hrama, ili Svetišta Gospodnjeg, mi čitamo, „Duž rijeke, duž jedne i druge obale, narast će svakovrsno drveće koje će rađati plod za jelo. Lišće mu neće venuti niti će mu ploda nestajati. Svakog će mjeseca roditi novim plodom, jer mu voda dotječe iz svetišta. Plod će njegov biti za jelo, a lišće za lijek.“ (Ezek. 47:12 NS)

Koliko li će biti velika potreba nacija za izlječenjem! To će biti istina za ljude iz svih nacija, ne samo onih koje sada postoje, nego i onih koji su patili i umrli tijekom vijekova. Kada životodavna vladavina kraljevstva počne, ljudi svih nacija će biti, takorekuć, ranjeni i krvarit će, u simboličnom smislu. Jedino će pripreme koje je Gospodin omogućio izlječiti njihove rane, i vratiti im život, mir i sreću. To konačno stanje će biti postignuto posredstvom „rijeke vode života“ i njenog „drveća života,“ koje će dati „prijestolje Božje i Janjetovo.“

NARODI

Obećanja i proročanstva Biblije koja daju jamstvo zdravlja i života u kraljevstvu su često pogrešno primjenjena na ono za što se vjeruje da su uvjeti koji će biti na nebu. Na primjer, Otkrivenje 21:4 nas uvjerava da će doći vrijeme kada više „neće biti smrti,“ i kada će biti obrisane sve suze. Mnogi ne uspijevaju zapaziti ono što točno piše, „i smrti više neće biti,“ što podrazumijeva da je to priprema od Gospodina za ljude na zemlji gdje je, šest tisuća godina, smrt bila stalno prisutna. Dakle doći

će vrijeme kada smrt „više neće“ pogađati one koji prebivaju na zemlji.

Stoga, kada čitamoda će narodi biti izlječeni, mi bi smo trebali imati na umu, da bolesni narodi postoje ne na nebu, nego na zemlji. Tu će na zemlji osvježavajući blagoslovi rijeke vode života poteći svim ljudima. Nacionalizam neće postojati u kraljevstvu, nego će ljudi svih nacionalnosti imati priliku primiti životodavne blagoslove rijeke vode života i njenog drveća života. To je jedna od prekrasnih, simboličnih slika ispunjenja obećanja koje je Bog dao Ocu Abrahamu kada mu je rekao da će kroz njegovo potomstvo, koje je Krist, svi rodovi, ili nacije na zemlji biti blagoslovljeni. (1. Moj. 12:3; Gal. 3:16,27-29)

Abraham nije bio u stanju znati u vrijeme kad mu je to Bog obećao da će, u vrijeme kad se to bude imalo ispuniti, rodovi i nacije na zemlji biti raspršene da nasele sve njene kontinente i morske otoke. Zaista, dvojbeno je da li je Abraham imao ikakvu ideju o širokom prostranstvu ovog planeta. Međutim, upravo je ova zemlja ono što Bog namjerava preobraziti u raj za vječnu radost poslušnog čovječanstva, koje će se, pod vladavinom Mesijanskog kraljevstva, okrenuti k njemu u poslušnosti i vjeri, i biti među tim mnoštvom koje će biti izlječeno i čije će suze biti obrisane.

„NEVJESTA“

U Otkr. 22:17 imamo daljnje ukazivanje na vodu života. Tekst glasi, „I duh i nevjesta govore: Dođi! I tko god čuje, neka kaže: Dođi! I tko je god žedan, neka dođe! Tko god želi, neka uzme vode života zabadava.“ (NS) Otkrivenje 19:10 obavještava nas da je svjedočanstvo Isusovo „duh prorokovanja.“ Stoga,

moglo bi biti da se ukazivanje na „duh i nevjestu“ odnosi na Isusa i njegovu „nevjestu.“

U Otkrivenju 19:7 govori nam se o vremenu kada je „došla svadba Jaganjčeva,“ i da se je „žena njegova pripravila.“ U Otkrivenju 21:2 mi imamo ukazivanje na „sveti grad“ koji silazi s neba od Boga, „opremljen kao mladenka urešena za svoga muža.“ U 9 i 10 retku tog poglavlja Apostol Ivan nadalje piše, „I dođe jedan od sedam anđela što imaju sedam čaša punih zala konačnih te progovori sa mnom: "Dođi, pokazat ću ti Zaručnicu, Ženu Jaganjčevu! I prenese me u duhu na goru veliku, visoku i pokaza mi sveti grad Jeruzalem: silazi s neba od Boga.“

Postoji obilno svjedočanstvo u Svetom Pismu koje ukazuje na to da će se ta proročanska „nevjesta, žena Janjetova“ sastojati od potpunog broja Kristovih vjernih sljedbenika od Pedesetnice pa do kraja Evandeoskog Doba. Izraz, „pripravila se je,“ je od iznimne važnosti za svakog Kršćanina koji želi biti od te posebne grupe blagoslovljenih u kraljevstvu. Podsjeća nas da su se oni koji će biti od klase nevjeste podložili oblikujućim utjecajima Svetog Duha u njihovim životima, i da su posredstvom toga postali sličnima Kristu, i prikladnima da budu dijelom njegove „nevjeste.“ U to je bilo uključeno mnogo patnje i mnogo ispita vjere. Kada svi završe svoju pripravu, u potpunosti položivši svoje živote u žrtvu poput Isusa, i nakon podizanja posljednjih članova u „prvom uskrsnuću,“ oni će postati ujedinjeni s njim kao njegova nevjesta u tom velikom „svetom gradu“ uređenju budućnosti. (Otkr. 20:6)

Mnogi su pogrešno pretpostavili da je poziv „Dođi...uzmi vode života zabadava,“ izašao u svijet još

od vremena Kristovog prvog dolaska. Međutim, to ne može biti, jer tijekom svih tih stoljeća nije bilo „nevjeste“ Kristove da kaže „Dođi.“ Umjesto toga, ovo je doba bilo odvojeno od Boga kao razdoblje u kojemu će se nevjesta „pripraviti.“

Pripravljanje nevjeste neće biti dovršeno sve dok posljednji član ne završi svoj životni put u smrti. Tada će se dogoditi „svadba Janjetova.“ Tada će postojati nevjesta. Tada će „duh i nevjesta“ reći, „Dođi.“ To je svjetao izgled za budućnost. Neće samo Krist i njegova nevjesta reći, „Dođi,“ nego će i svi „koji čuju“ taj poziv imati prednost pridružiti se u blagoslovljenom djelu govorenja, „Dođi,“ proširujući ga na druge, sve dok ne budu dostignuti svi ljudi na zemlji.

To će biti djelo Božjeg kraljevstva, pod Kristovom upravom. Sotona će tada biti svezan, i više neće biti u stanju zagađivati umove ljudi sa svim vrstama obmana što se tiče Boga. (Otkr. 20:1,2) Onome koji je zavodio sve narode, više neće biti dopušteno da zavodi. Tako će, „znanje o Jehovi“ brzo ispuniti zemlju „kao što je more vode puno.“ (Iza. 11:9)

To je Božji lijek za sve probleme – političke, ekonomske, ekološke, vjerske, društvene, i svih drugih vrsta – koji su se pojavili zbog grijeha i sebičnosti, i koji sada prijete samom postojanju ljudske rase. Kakvo li je to predivno rješenje! Kada bude bilo u potpunosti aktivirano, vodit će k miru, sreći, i vječnom životu među svim narodima, jer će oni biti izlječeni. Osvježavajuće vode rijeke života vratit će ljudima to od Boga pruženo nasljedstvo, koje su, zbog grijeha, izgubili na neko vrijeme, ali koje će, zbog Božje ljubavi, ponovno dobiti.

Obećanja

Kad Isus ugleda da se okupilo mnoštvo, popne se na goru i sjedne. Nato mu priđu njegovi učenici. On počne poučavati.

Blago onima koji shvaćaju da im je Bog potreban
jer je njihovo nebesko kraljevstvo.

Blago onima koji tuguju,
jer će ih Bog utješiti!

Blago krotkima,
jer će baštiniti zemlju.

Blago onima koji su gladni i žedni pravednosti,
jer će je se nasititi.

Blago milosrdnima,
jer će se i njima iskazati milosrđe.

Blago ljudima čista srca,
jer će gledati Boga.

Blago mirotvorcima,
jer će se nazivati Božjom djecom!

Blago onima koje progone zato što su pravedni pred Bogom,

jer je njihovo nebesko kraljevstvo!

Blago vama kad vas zbog mene budu grdili i progonili i lažno vam pripisivali kojekakva zla!

Radujte se zbog toga, silno se radujte! Jer velika vas nagrada čeka na nebesima. Tako su progonili i proroke prije vas!

Matej 5:1-12